

NERUDA INTERJÚ II.

Az alábbiakat 1997. dec.28.-án rögzítettem Dr.Nerudával. Engedélyezte, hogy felvegyem a beszélgetésünket. Ez egy az öt interjúból, melyeket eltűnése előtt készítettem. Úgy közlöm a szöveget, ahogy azok elhangzottak. Semmilyen javítás nem történt, dr. Neruda szavait és kifejezéseit a legnagyobb pontossággal adtam vissza.
(Ajánlott, hogy először a dec.27.-én készült interjút olvassa el)

Sarah: Mielőtt elkezdjük, elmondanám, hogy meghallgattam a tegnapi szalagot, és felmerült bennem néhány új kérdés. Észrevettem, hogy kérdéseim kissé csapongóak voltak. Ma próbálok jobban a tárgynál maradni. Tehát nyugodtan szóljon, ha kezdenék megint letérni a főcsapásról. Okay?

Neruda: Megteszem, ami tőlem telik, jöllehet nem tudom, hogy mi az Ön „főcsapása”

S: Szeretnék a SZK-re, és a helyszínen talált műtárgyakra koncentrálni.

N: Egyetérték, de valamit tisztázzunk előbb. Az Ősi Nyíl helyszínt eredetileg egy földönkívüli időkapszulának tartották, jöllehet szerintem nem az.

S: Okay, kezdjük itt. Akkor mi az tulajdonképpen?

N: A helyszín egy nagyobb struktúra része, melyek oly módon kapcsolódnak egymáshoz, amit nem látok világosan. Tudjuk, hogy összesen hét ilyen helyszínt hoztak létre a Földön valószínűleg a 9.században. Azt is tudjuk, hogy ezeknek valamilyen védelmi céljuk van és a tervezők kultúra-örzökként jelenítik meg magukat, és nagy valószínűséggel a Központi Faj képviselői.

S: Sokat hallok védelmi fegyverekről, de hogy sorolhatjuk ide a festményeket, vagy a zenei alkotásokat? N: Az RV(távolbalató) – üléseinken szerzett információkból tudjuk, hogy a SZK-ők többnek szánták ezeket, mint csupán védelmi fegyver, másképp ezeknek a művészeti műtárgyaknak nem sok jelentősége lenne. Ugyancsak nehéz elképzelni, hogy semmiféle szerepük ne lenne a védelmi fegyverrel összefüggésben. Az a feltevés, hogy ezek DNS-aktiválók.

S: Arra gondol, hogy valamilyen folyamatot indítanak be a DNS-ünkben, ahogy tegnap magyarázta? N: Igen. S: És mi köze ennek a védelmi fegyverhez?

N: Az a vélemény alakult ki, hogy ha vizsgáljuk, vagy tanulmányozzuk ezeket az alkotásokat, ezzel aktiváljuk a DNS valamely részét. Ennek mibenlétében nem voltunk biztosak, de az az érzésem, hogy valamiképpen a fluid intelligencia fejlesztésével van a dolog kapcsolatban, ill. olyan újfajta észlelésekre való képesség felszínre hozásával, melyek inaktív állapotban vannak jelenleg az idegrendszerünkben.

S: Azt is sejti, hogy miért?

N: Talán a központi idegrendszer fejlesztése hatékonyabbá teszi ezt a fegyvert.

S: Átkozottul könnyű letérni a tárgyról, ha Önnel beszélget az ember, de ellenállni fogok a kísértésnek, hogy belemenjek egy idegrendszerrel foglalkozó diskurzusba. Nem mintha értenék hozzá valamit is. Inkább beszéljünk arról, hogy mi az Ön szerepe az idő-kapszulával összefüggésben – vagy akárhog is nevezzük.

N: Csak a rend kedvéért, nevezzük Ősi Nyíl helyszínnek. Ahogy már mondtam, meggyőződésem, hogy nem idő-kapszula. Visszatérve a kérdésre, egy ZEMI elnevezésű kompjuterrel dolgoztam, melynek segítségével sikerült lefordítani a 23. kamrában talált optikai lemez adatait. Ezek szöveget, szimbolikus képeket, matematikai egyenleteket, és mint kiderült, zenei betéteket tartalmaztak. Ahogy megtaláltuk a helyszínt, a fő feladatomból az volt, hogy az optikai lemezen talált adatokat megfejtsem, és kiderítsem, hogy mennyire használhatóak a BST szempontjából. S: És talált valamit?

- N: Közvetlenül nem, legalábbis azok között, amit el tudtam olvasni. A szöveg inkább filozófiai jellegű volt. Én voltam az első, aki olvasott a nyelvükön. Mikor „feltörtük” az optikai lemezt, 8045 oldal, a művészeti munkáikhoz hasonló szimbólum-képet és szöveget printeltünk ki, csak sokkal változatosabb, és sokszor bonyolultabb formában. 23 fejezet szöveg, ill. szimbólum-ábra volt, mindegyikben 350 oldallal. Mikor az első részét, vagy fejezetét elolvastam ennek az anyagnak, megdöbbenéssel vettem észre, hogy voltak részek – a bevezetőben –, melyeket csak én tudtam elolvasni. Ez egy újabb adalék volt arra nézve, hogy szerepet szántak nekem az anyag nyilvánosságra hozásában.
- S: A szöveg eltűnt, miután elolvasta, vagy letörölte őket? N: Saját magát törölte le.
- S: Tehát csak az első szem láthatta az üzenetet? N: Így volt. S: És mi volt az?
- N: Citálhatom a pontos szöveget, de az eltart néhány percig. S: Tudná összegezni?
- N: Lényegében megerősítette, amit az ACIO már tudott, -- hogy az Animus 2011-ben felderítőket küld ide, és ezt mint figyelmeztetést közölték. Továbbá, hogy a SZK-ök elhelyeztek egy védelmi fegyvert a földön, mely láthatatlanná fogja tenni a bolygót az Animus számára. S: Hogyan?
- N: Ezt nem fejtették ki. Azt írták, hogy a Központi Univerzumból magasabb frekvenciák lettek kibocsátva, és ez a hét helyszín egy olyan kollektív technológiát testesít meg, melyek úgy koordinálják ezt a frekvenciát, vagy magasabb energiákat, hogy elősegítik a bolygó rezgés-tartományának váltását, lehetővé téve egyúttal, hogy az élet túlélje ezt a váltást, és egyidejűleg láthatatlan maradjon – a bolygóval együtt – az Animus számára.
- S: Minden életforma? N: A szöveg nem ment bele ilyen részletekbe.
- S: És ezt csak Ön tudta elolvasni?
- N: Igen, a Zemi kezelője nyomát sem találta a szövegnek később. Teljesen eltűnt.
- S: Mást is közölt még ez a rész?
- N: Megerősítette, hogy a Központi Fajjal van dolgunk, és azt akarják, hogy mind a hét helyszínen található kulturális alkotásokat osszuk meg a nyilvánossággal. Ez összefüggésben van a védelmi fegyver hatásosságával. S: Hogyan?
- N: Olyan értelemben, hogy az anyag aktiválja a DNS-t, mely megkönnyíti, vagy lehetővé teszi a frekvencia-váltást, nem tudom pontosan, mivel itt a szöveg kissé homályos volt.
- S: Tehát olvasgatva a filozófiát, lehet, hogy láthatatlanná válok?
- N: Ennél azért összetettebb a dolog. Költeményeket, zenét, festményeket és filozófiát hagytak itt. Úgy tűnik, hogy ezek mind kapcsolódnak valahogy egymáshoz. Megkockáztatom a kijelentést, hogy mikor ezeket az anyagokat feldolgoztuk magunkban, alapvető változások történnek bennünk, és talán ezek a változások – bármik legyenek is – rezonálnak a hét helyszín technológiájával.
- S: Nagyon „magas”-nak tűnik ez nekem. Miért hisz ebben?
- N: Én feldolgoztam az anyagot, és változásokat észleltem magamon. S: Mint például?
- N: „Leléptem” az ACIO-tól. Ez az elképzelhető legnagyobb váltás a számomra.
- S: Nem azt mondja, hogy az elolvasott anyag hatott így Önre, ugye?
- N: Sok dolog kombinációja volt, de az anyag meghatározó volt ebből a szempontból. Elolvasott valamit az anyagból, amit múlt éjszaka adtam?
- S: Elolvastam az első részt, és a fogalmi szótárt. Nem értettem. Túlságosan elvont volt. Volt hatása rám, -- mélyen elaludtam.
- N: Elismerem, egy kissé intenzív a tempó, de be kell látnia, hogy azért érdekes, ha nem másért, hogy hogyan gondolkoztak és hittek távoli őseink.
- S: A szöveg minden oldaláról van másolata? N: Igen. S: És láthatnám őket?
- N: Igen, de nem hurcolom őket magammal. S: Mondjon valamit a fordítási munkáról!
- N: A fordítás határozza meg a lemez használhatósági fokát, és a ZEMI segítségével öt nap alatt hozzá tudunk férni az adatokhoz.
- S: Honnan tudja, hogy helyes-e a fordítás?

- N: A lemezen fordítási útmutató volt, mely lehetővé tette, hogy angolul, vagy másik 60 nyelven kinyomtathassuk az anyagot. Két napig tartott, míg „feltörtük” a lemezt, de mikor ezzel megvoltunk, csupán 17 órát vett igénybe, hogy a szöveg 24 fejezetéhez hozzáférjünk. A fordítás legmacerásabb része, és melynek hűségéről a legkevésbé vagyunk meggyőződve, az a zene. S: Örülök, hogy említi, mert ezt a részt értem a legkevésbé. N: Hogy érti ezt?
- S: A zene már rajta volt a lemezen, és Önök csak simán lemásolták, vagy alapvetően a LCS készítette, bizonyos zenei jegyek és útmutatások alapján? N: Valójában a kettő kombinációjáról van szó. A zenei jegyek rendkívül precízek voltak, és minden hangszert. – még a kórusokat illetően is digitális jegyekkel dolgozhattunk. Mi tehát egyszerűen átírtuk ezeket a digitális jegyeket egy MIDI rendszerre, és megalkottuk a saját változatunkat.
- S: Tehát Ön részt vett a zene átírásában is? N: Igen. Csak a végső stádiumban nem vettem részt, tehát mikor „eljátszották” a blokkokat, pedig nagyon érdekelt, hogyan hangzanak. S: Meghallgathatom majd valamelyiket? N: Természetesen. Mikor távoztam a cégtől, az ACIO sikeresen lefordított tizet a 23 kompozícióból. Megvannak nálam ezek, CD-n, és kazettán is. Megvan a többi tizenhárom is „durva”-fordításban.
- S: Eldondolkozott azon bárki, hogy miért csináltak egy ilyen „összerakós zene-készletet”, ahelyett, hogy a komplett zeneszámot rakták volna a lemezre? Úgy értem, hogy miért nekünk kell művészileg interpretálni a zenéjüket?
- N: Mindent átgondoltunk. Nem tudjuk pontosan, hogy miért így csinálták, de az volt a hipotézisünk, hogy azért nem tudták egy az egyben átadnia zenéjüket, mivel nem rendelkezünk a megfelelő technológiával ahhoz, hogy meghallgassuk. Ez a leglogikusabb magyarázat. Voltunk néhányan, akik átélhettünk az egyes és kettes kamrában egy összetetten is teljesen egységes élményt, mely lenyűgöző volt – a legkevésébbet mondva. Mikor hallgatja a zenét 384-bites felbontásban, az eredeti festményekkel a szikla-kamrákban, az egy nagyon magával ragadó, spirituális élmény. Semmi előzőhöz nem hasonlítható.
- S: Milyen viszonylatban?
- N: Úgy, hogy a testből való kilépés a festmény „kapuja” felé egy ellenállhatatlan érzés. Egy, a festmények felé, és mögéjük irányuló, nagyon erős, mozgásra indító ingert érzékel az ember, és a zene és a festmény csak két elem, ott van még a költészet is.
- Úgy gondolom, hogy a költemények és a festmények kapcsolódnak a leginkább egymáshoz. Az az érzésem, hogy a festmények – valamilyen áttételes módon – jelentik meg a költemények által leírt környezetet. Így, ha a költemény elvontabb, a festmény is hasonlóan absztrakt, és vice versa. Az eredeti szöveg nem tagolódott mondatokra, és egy elvont, nehezen érthető olvasmány lett volna, így a fordítása elég nehéz volt, és a jobb értettség kedvéért mondatokra kellett tagolni. Nincs kizárva, hogy így valamelyest megváltozott az értelme, de az eredetit senki nem értette volna meg.
- S: Van valamilyen kapcsolat az egyes kamrákhoz tartozó költemények és festmények között? N: A kollégám és én is úgy érezzük, az adott kamrához tartozó minden műtárgy kapcsolódik egymáshoz olyan módon, melyet nem tudunk meghatározni. Folyamatosan azon aggódtunk, hogy a fordítási index nem teljesen helyes, és megakadályozott bennünket abban, hogy másfelé is ilyen intenzitással figyeljünk. És természetesen a technológiai műtárgyak jelentették a legnagyobb gondot, mivel semmilyen módszerrel nem tudtuk sem céljukat, sem működési módjukat megállapítani.
- S: Beszéljünk egy kicsit a kamrákban talált tárgyakról. Az egyetlen, amiről idáig hallottam, az optikai lemez volt a 23. kamrából. Láttam néhány fotót ezekről ugyan, de nem tudna egy kicsit többet mondani róluk?
- N: Az optikai lemez az egyetlen, - amennyire tudom – melyet az ACIO megfejtett. A többi tárgyat egyenesen a LCS dél-kaliforniai laboratóriumába vitték. erről aztán senki többet

nem hallott a 12-es biztonsági szint alatt. Voltak olyan híresztelések, hogy találtak bizonyos technológiákat az Ősi Nyíl helyszínén, de ezeket senki sem vette túl komolyan, különösen az NSA-ben. A technológiai műtárgyak különös jelentőséggel bírtak Tizenöt számára, mivel tartalmazhatták a lehetséges megoldást a BST-re. És ahogy már említettem, Tizenöt, és az egész LCS úgy érezte, hogy a SZK-ök nem fogják megengedni, hogy a BST-t alkalmazzák. Ezért Tizenöt inkább ellenségnek, mint barátnek tekintette a SZK-eket. S: De amit idáig láttam, nem tűnik nagyon fejlett, vagy magas technológiának. Kristálynak, sziklának, vagy valami szerves anyagnak látszanak. Mi okozott ekkora problémát a LCS-nak?

- N: Valóban, szemre nem látszott semmi különös rajtuk, de mikor különféle atom- és molekuláris elemzésnek vetettük őket alá, nyilvánvalóvá vált, hogy ember-készítette tárgyak. Más szavakkal, ezek szintetikus kristály-szerkezetek voltak, és a feltevésünk, hogy hasonlóan a festményekhez és az optikai lemezhez, ezekben is kódolt információk vannak. Ugyancsak feltételezzük, hogy ezek potenciálisan mind kapcsolódnak az optikai lemezhez valamilyen módon, mivel ez utóbbit találtuk meg az utolsó előtti kamrában, és úgy tűnt, hogy az a többi műtárgy megfejtésének is a kulcsa.
- S: Az optikai lemezről lefordított szövegek közül egyik sem utalt sehol ezekre a tárgyakra?
- N: Sajnos nem. S: Nem válaszolt még, hogy volt e valamilyen összefüggés az egyes kamrákban talált objektumok között.
- N: Elnézést, úgy látszik, ma én kerülök állandóan mellékvágányra. Nos, mi biztosak voltunk benne, hogy van, de mivel nem tudtuk „feltörni” ezeket a tárgyakat, ezt nem tudjuk bizonyítani. Ezért minden időnköt következetesen az optikai lemezre koncentráltuk, egyrészt, mert az látszott a legfontosabb tárgynak, másrészt, mert úgy tűnt, hogy ott tudunk a leg hamarabb eredményre jutni a technológiánkkal. S: Miért? N: Gondoljon arra, hogy a technológiai műtárgyak átkozottul idegenek voltak jelenlegi tudásukhoz viszonyítva. Az optikai lemezen kívül az összes többi tárgy valamilyen szintetikus és szerves anyag keveréke volt, és több esetben emberi DNS molekulákat tartalmazott.
- S: Azt mondja, hogy a technológia részben emberi volt?
- N: Igen, ... bizonyos tekintetben. De amit mondani akartam, az az, hogy bizonyos jelei vannak annak, hogy ezekben a tárgyokban molekuláris-alapú kompjuter-rendszer van, melyet specifikus emberi érintéssel lehet aktiválni. Amit nem tudunk, hogy szó szerint egy specifikus emberi érintés, vagy egy speciális emberi típus, vagy esetleg bármely ember specifikus értelmi, vagy érzelmi állapotban történő érintése az, ami aktiválja a kompjutereket. 115 lehetséges variációt dolgoztunk ki, és egy sem jött be.
- S: De hát ez érthetetlen – miért tennének emberi DNS-t szintetikus kristályba – ez magas nekem. N: Nekünk is voltak hasonló kétségeink, míg el nem tudtuk olvasni az optikai lemezen lévő szöveg egy részét. Az egyes és kettes kamrákból származó filozófia-írások meggyőztek bennünket, hogy a SZK-ök valódiak lehetnek, és nincs igazán okunk arra, hogy kétségbe vonjuk a történetüket. Ez nem azt jelentette, hogy minden gyanakvásunk és óvatosságunk elszállt, de a filozófiájuk volt az áttörés, miután megértettük, hogy milyen küldetést teljesítenek az emberiség érdekében.
- S: Nem tudom – én is elolvastam a két első kamra filozófiai anyagát, és elhiszem, hogy földön kívüliek. De azt is el tudom hinni, hogy egy rosszhiszemű faj, mely ezeket az eszközöket használja arra, hogy jóindulatúaknak higgyük őket, mikor egyáltalán nem azok. Például nem lehet ez is része a tegnap említett prófécianak?
- N: Okay, látom, hogy Ön már csak a mindig szkeptikus újságíró marad. Tényleg örülök, hogy ez a reakciója. Csak annyit tudok mondani, hogy ha sorra veszi az összes műtárgyat és művészeti alkotást, és belemerül a tartalomba és filozófiába, nagyon nehéz arra gondolni, hogy gonosz szándékot takarnak.
- S: Kivéve, ha pont ezt akarják, hogy érezzük.

- N: Talán. Ezt a fajta gondolatmenetet nehéz megcáfolni. Azt hiszem, ez egyéni megítéléstől függ. A LCS - és beleérttem a Corteumot is – teljes egyetértésben volt abban, hogy az anyag a Központi Faj autentikus megnyilvánulása, és nem megtévesztés a célja. Minde mellett nem vetettük el végleg ezt a lehetőséget sem. Biztonsági és operációs igazgatóink felkészültek arra az esetre is, ha olyan tények merülnének fel, melyek a csalás, vagy megtévesztés lehetőségére utalnának.
- S: Ami különös nekem, hogy mennyire hasonlítanak a képek egymáshoz. Az biztos, hogy egy művész, vagy csoport készítette őket.
- N: Nem hiszem, hogy az lenne a cél, hogy bemutassák művészeiket, vagy kulturális életük sokszínűségét. Azt hiszem, elsődlegesen egyfajta kommunikációs formának, azt követően pedig bizonyos fajta időutazásnak, vagy testen kívüli tudatosság eszközeként szánták. Ha a 23 festményt folyamatában, mint egy egészet érzékeli, az a benyomása, hogy tudatát arra indítják, hogy szó szerint lépjen be a SZK-ök világába. Mintha kapuk lennének, és ezt én magam is átéltem.
- A festmények színei hihetetlenül élénkek. Nem lehet valójában elképzelni, milyen hatást tesz az emberre, ha személyesen látja őket, különösen miután megtisztították őket. De mikor felfedeztük őket, már akkor is szinte háborzongatóan világítottak és vibráltak, majd 1200 év után. Sokszor volt, hogy akik restaurálták és katalogizálták a műtárgyakat, csak ültek, és bámulták a képeket. Sok esetben én magam is órákig csináltam ezt, átjárva tekintetemmel a festményeket, azon morfondírozva, hogy mit akart velem az alkotó közölni. Lenyűgöző élmény volt.
- S: Azt hiszem, engem megrémítene egy kicsit.
- N: Csak nevetek, mikor eszembe jut, hogy éppen ilyen élményem volt. Egy hosszú nap utáni éjszaka egyedül maradtam a barlangrendszerben. Annyira el voltam merülve abban, amit éppen csináltam, hogy szinte nem is realizáltam, hogy mondták, kifelé menet kapcsoljam be a biztonsági rendszert. Mintegy fél óra telt el, mikor végül rájöttem, hogy egyedül vagyok – a csend hihetetlen volt. Ahogy kezdtem lefelé sétálni a kamrákat összekötő folyosón, és ahogy elhaladtam az egyes kamrák előtt, egy ellenállhatatlan jelenléte kezdtem érzékelni. Ahányszor csak egy kamra előtt elmentem, mindig azt vártam, hogy valami leugrik a képről, és kijön hozzám. Szó szerint élőknek tündek. (mármint a képek)
- A világítást egy nagyon jó minőségű hordozható halogén rendszer szolgáltatta minden kamrában. Mikor a folyosó aljára értem – amit spirál lépcsőháznak hívtunk – és bepillantottam a második kamrába, tisztán láttam valamilyen mozgást, és majd a bőrömből ugrottam ki. Nem szükségszerűen félelemből, inkább izgalmamban, jóllehet félttem is. Ez a mozgás valami homályos kép körvonala volt, mely a festményből lépett ki, hogy aztán elenyésszen a levegőben.
- S: Mi lehetett az? Valami emberi?
- N: Nem láttam olyan tisztán, hogy ezt meg tudtam volna állapítani, de kezdett bennem kialakulni az az elképzelés, hogy a festményeknek a vizuális élményen kívül egyéb céljuk is van. Az RV-nknek is hasonló élményei voltak a festmények mozgásával kapcsolatosan, olyan érzés, mintha kilépne a testéből.
- S: Lehet, hogy most egy hülyét kérdezek, de nem lehet, hogy ez az egész nem egy nagy humbug volt? Hogy valaki, vagy egy csoport azért kreálta ezt az egészet ilyen „földönkívülinek”, hogy játszadozzon a tudatunkkal?
- N: Az egyetlen dolog, amiben biztosak vagyunk, hogy ez nem humbug. Az Ősi Nyíl helyszín egy hatalmas szikla építmény, mely spirál alakzatban lett a kőből kivájva – mely tíz méterenként egy kamrába torkollik – pontosan 23-ba. Ennek létrehozása hihetetlen technikát feltételez. Konkrétan meg tudtuk határozni létrejöttük dátumát, mely szerint a 9. században készültek, és biztosak vagyunk, hogy ez a technika nem létezett akkor.
- S: Nem akarok vitázni, de ha ez tényleg a Központi Fajtól származik, különös, hogy mindez Új Mexikóban, a semmi közepén van a sziklába temetve. És azt sem értem, hogy mi az oka, hogy ilyen átkozottul nehéz megérteni, mi az ördögöt akarnak közölni.

- N: Az én véleményem, hogy ezek valós tárgyak. És az a helyzet, hogy ezek a tárgyak nem is egy időben készültek. Például, míg a festmények kb. 1100 évvel ezelőtt készültek, a többi műtárgy nem reagál sem a karbon-, sem a biokémiai analízisre. Hogy a dolog még komplikáltabb legyen, megállapítottuk, hogy az Ősi Nyíl helyszín belsejében és körülötte lévő sziklaképek az elmúlt ötven évben készültek, de az is lehet, hogy felfedezésük évében vagy hónapjában
- Ezek a valós tárgyak ténylegesen rejtélyt jelentenek, de semmiképpen nem „humbug”. A valódi kérdés az, hogy a SZK-k azonossága és szándéka valóban az, mint amit megjelenítenek.
- S: Okay, mondjuk, hogy nem humbug. De akkor mondja meg, hogy miért olyan biztos abban, hogy ez egy védelmi fegyver. Nekem úgy tűnik, hogy inkább egy kommunikációs konstrukció, -- vagy talán valamiféle oktatási segédeszköz. Miért éppen fegyver?
- N: Az optikai lemezen lévő szöveg állította ezt, és egy RV-ülés megerősítette ezt.
- S: Tehát a Föld az a genetikai könyvtár, melyet az Animus arra akar felhasználni, hogy lélek-hordozóvá tudja átalakítani magát, ahogy nevezte? És az Ősi Nyíl helyszín – és hat társa – lesz az, mely megvéd bennünket ettől a ragadozó fajtól?
- N: Nem mondhatom, hogy megállapításaink helyesek, vagy nem. Csak abban vagyunk biztosak, hogy az Animus valós fenyegetés, és a SZK meg akarják őrizni a genetikájukat.
- S: Okay, akkor azt mondja meg, hogy miért érdekelné a Központi Fajt, – mely fényévek trillióira van tőlünk – hogy mi történik velünk?
- N: A Központi Faj felelős azért, hogy a magasabb életformák csiráit megalkossa, és szétszórja az Univerzumban, és hogy ezeket megvédje az Animustól. Ebben a tekintetben nem a Föld az egyetlen. Egy RV-ülésünk ilyen bolygók nagy mennyiségét mutatta ki a Szuperunivezumunkban.
- S: Ez tehát ennek a fajnak csak egy szokásos eljárása – elhelyezni egy védelmi fegyvert azokon a planétákon, melyeken létrehozták az életet? N: Igy gondolom.
- S: Ma reggel megkerestem az Animust a szótárban. Létező szó. Hogy lehet, hogy egy olyan faj neve, mely legutoljára 300 millió évvel ezelőtt látogatta meg a Földet, szerepel a Webster szótárban.
- N: Ezt a szót használják a SZK is. Igy szerepel a fordítási sablonjukban. Vannak bizonyos szavak, melyeket célzatosan telepítettek a tudatunkba.
- S: Tehát a SZK ténylegesen szavakat helyeztek el a szótárainkban?
- N: Nem. Emlékszik, hogy azt mondtam, hogy a SZK a kultúra hordozói? S: Igen.
- N: Belekódolták genetikai struktúránkba a beszédet, a matematikáz, a zenét, és így tovább. Fejlődésünk során, fajunk egyes egyedei – mint Ön és én – aktiváljuk DNS-ünk bizonyos részét, megelőzve a többieket. Ezek az előfutárok meg tudják őrizni, és megosztani az előhívott információkat az egész fajjal. A következő generációk továbbadják ezt a tudást, és viszonylag rövid időn belül az egész faj befogadja ezeket az új információkat, ill. képességeket. S: Tehát tényleg azt akarja mondani, hogy az Animus szót együttkódolták a beszédkészségünkkel, és valaki kitalálta azt, anélkül, hogy tudta volna, hogy az ennek az idegen fajnak a neve. N: Igen, valami ilyesmi történhetett.
- S: Elolvastam Dr. Sauthers (Dr.Neruda kollégája) emlékeztetőjét is arra vonatkozóan, hogy a SZK technológiája miként válik egy új, globális kultúra megalapozójává. De hát hogyan képesek ezek a tárgyak egy globális kultúrát létrehozni? Kicsit naivnak tűnik ez nekem.
- N: Mindez az Internettel, ill. azzal az új kommunikációs technológiával van összefüggésben, melyet a SZK OLIN-nak(One Language Intelligent Network = Egynyelvű Intelligens Hálózat) neveztek. Ha elolvassa a Fogalmi Szótárat (Glossary), többet olvashat róla ott. A SZK biztosak benne, hogy ez a technológia megteremti az új világkultúrát az Interneten keresztül. Ez mellékesen megegyezik néhány, a LCS birtokában lévő 1500 évesre, vagy idősebbre becsült proféciával. Természetesen az említett technológiát nem OLIN-nak

nevezik, de egy globális kultúra, és egy egyesült kormányzás létrejötte századokkal ez előtt meg lett jósolva.

- S: Ez az, amit George Bush (az öregebbik) az Új Világrendnek nevezett, ugye?
- N: Igen, de még másik négy elnök is magáévá tette ezt a koncepciót. S: Miért akarnak az emberek közös kormányzást, vagy egy közös kultúrát létrehozni – bármit is jelent sen az? Nem tudom elképzelni, hogy ez megvalósuljon – legalábbis az én életemben.
- N: A SZK szerint ez a digitális gazdaságon majd az Internet OLIN-technológiáján keresztül válik valóra. Ennek révén globalizálódik majd a szórakoztatás, és az oktatás. Ez az alapja az egységes világkultúrának, egységes gazdasággal, tartalommal és közösségekkel. Mihelyt az infrastruktúrának ezek az alkotórészei a helyükön lesznek, ezek egységes irányításának szükségessége már előrevetíti a megvalósulás napját. Ennek logikus eszköze az ENSZ lehet. Amíg az emberiség a gazdaság digitalizálása, és az OLIN kifejlesztése felé halad, a végkifejlet biztosra vehető. S: És ez meg fog történni 2018-ban?
- N: A próféciaik szerint ekkor ír ki az ENSZ először választásokat egy egyesült kormány létrehozására. És az nem egy mindenható, központosított testület lesz, hanem inkább egy, az egész világot érintő, globális direktívákat kidolgozó, és végrehajtó szervezet, olyan területeken, mint a környezetvédelem, felmelegedés, határviták, úrutazás, terrorizmus, gazdaság, az OLIN-technológia fejlesztése, és általános technológia-csere program.
- S: És mi lesz a nemzeti szuverenitással? N: Erre most csak feltételes értelemben tudnék válaszolni, de emlékeztetem, hogy megkért arra, hogy szóljak, ha eltérne a témától.
- S: Teljesen igaza van. Elnézést. Térjünk vissza a műtárgyakra – hogy nézett ki a helyszín, mikor először meglátta?
- N: Egyike voltam az ACIO öt emberének, akik elmentek oda, miután kiderült a helyszín valószínű ET vonatkozása. Akkor még egyikünk sem sejtette a felfedezés horderejét. Az egyetlen, amit ismertünk egy műtárgy volt, melyet, mint jóval később megállapítottuk, az idő- kapszula bejáratát képező hely közelében találtunk
- S: Miből gondolta az NSA, hogy a műtárgyat földön kívüliek hagyták hátra?
- N: Mint a többi tárgy, ez sem reagált a karbon-analízisra, és olyan különös jelek és szimbolumok látszottak rajta, melyek teljesen idegennek tüntek. Ennél lényegesebb volt, hogy semmilyen módon nem tudtuk a tárgyat aktiválni, vagy ellenőrizni a belső tartalmát. Át-hatolhatatlannak bizonyult többféle módszerrel szemben – még röntgen-sugárral sem lehetett átvilágítani. Így a tárgyat átadták az ACIO-nak, mely azt földönkívüli eredetünk nösitette. Rájöttünk, hogy a tárgy burkolatán megtalálható annak a helyszínnek a térképe, ahol a tárgyat találtuk. Arra a gondolatra jutottunk, hogy a tárgy talán aktiválódik, vagy beszédesebb lesz, ha visszavisszük oda, ahol megtalálták.
- S: Ez az a tárgy, melynek mutatta a képét? N: Nem. Ez a tárgy megsemmisítette magát, miután elvezetett bennünket a barlangokhoz. S: Miből gondolták, hogy jobb, ha visszaviszik a feltalálási helyre?
- N: Mivel egy iránytűnek, ill. betájolónak tartottuk. Nem voltunk ebben biztosak, de mivel a laboratóriumban semmilyen reakciót nem tudtunk kicsalni belőle, logikusnak tűnt, hogy a feltalálás helyszínén is kipróbáljuk, annál is inkább, mivel akik eredetileg megtalálták, arról beszéltek, hogy a tárgy hallucinációkat okozott, mikor a gyomruk közelében tartották.
- Az ACIO felfedező csapata rájött, hogyan kell használni ezt a ketyerét, hogy megtaláljuk a canyon azon részét, ahol az Ősi Nyíl helyszín el volt rejtve. Mihelyt aktiválni tudtuk, a tárgy képeket sugalmazott a követendő irányt illetően. Az RV-személy tartotta kézben a tárgyat, mikor az először aktiválódott, és azonnal különböző képeket látott. Én szintén. Végül egy barlang-szerű képződményhez vezetett minket, mely 20-30 méterre, a canyon fal hasadékaiban egyikében belsejében volt.
- S: Az már a bejárat volt, vagy ki kellett robbantani? N: A bejárat maga egy természetes

hasadék mélyén volt ügyesen elrejtve, melyet ugyancsak természetes aljnövényzet takart. Ez a barlang mintegy 25 méter mély volt, és a canyon-fal mélyébe vezetett. Úgy véltük, hogy valami indián, régen elhagyott lakótér lehetett. A barlang végén egy oldalirányba vezető folyosót találtunk, és a folyosó végén egy másik kamrát fedeztünk fel. Egy hatalmas, lapos szikla takarta a bejáratot a keresett helyszínhez.

- S: Ön tudta, hogy van valami a szikla alatt? N: Igen. Miután elmozdítottuk a követ, valóban egy alagutat találtunk. Ez „J” formájú volt, és kb. 1 méter átmérőjű. Én másztam először végig rajta, egészen a bejáratig. S: Mikor mindnyájan benn voltak, mire gondoltak az első pillanatokban?
- N: Nagyon izgatottak voltunk, és érzéseink ki voltak „hegyezve”. Sejtettük, hogy egy ET-helyszint találunk, és valami azt súgta, hogy még aktív – ami nagyon éberré tett minket.
- S: Ez az egész a sziklából volt kifaragva? N: Tökéletesen emberi-, vagy idegen kéz alkotta, ezt abban a pillanatban tudtuk, ahogy kimásztunk az összekötő alagútból. Olyan érzés volt, mintha egy egészen új világba születtünk volna. A levegő hűvös volt, de nem kellemetlenül. Semmiféle életnek nem volt jele, és úgy tűnt, hogy minden mintha új értelmet kapott volna – egy intelligens célt, melyet alig vártunk, hogy megfejthessünk. Ami annyira szokatlan volt, az érzés, hogy egy ilyen valóságfeletti világban sétálunk, -- egy olyan világban, melyet tökéletesen idegen lények alkottak. Ez egyértelmű volt, ahogy kiléptünk a bevezető „J” folyosóból. S: De miből tudták mindjárt, hogy az egy mester-séges konstrukció, és nem egy természetes barlang és kamra-együttes volt?
- N: A spirál-lépcső elején a sziklákba díszítő petroglyphek voltak vésvé, olyan precizitással, mellyel megelőzően soha nem találkoztunk. Emellett az egész rendszer túl sima volt - mintha fel lett volna az egész csiszolva – ahhoz, hogy természetes eredetű lehessen. Egyfajta építészeti megtervezett benyomást keltett, mintha valaki nagy gondnal és meghatározott céllal tervezte volna. Legnagyobb csodálkozásunkra, a földön nem volt semmi. Se kavics, vagy homok, minden felület rendkívülien tiszta, sima, és polírozott volt. Csak némi por volt. Minden felszín, a mennyezetet is beleértve, valamiféle polimer bevonattal volt ellátva.
- Mire odaértünk az első kamrához, mely kb. 30 méterre van a bejáratától, emlékszem, hogy egyfajta vallásos áhitathoz hasonló csodálat kerített hatalmába. Az összes zseblámpa fénye a festményre irányult, és mi mintegy 40 másodpercig csak szótlánul bámultunk ennek a síremlék-jellegű építménynek a hihetetlen csendjében.
- S: Minden kamrát megtaláltak még aznap?
- N: Igen. Kamráról kamrára haladtunk, minden alkalommal azzal az érzéssel, mintha egy idegen természettudományi múzeumba botlottunk volna. Ne felejtse, hogy a világításunk nem a legjobb volt, mivel nem gondoltuk, hogy a zseblámpák nem lesznek elegek. Szinte előttem van, ahogy rámeredtem első alkalommal a festményekre – megigézve a hely hihetetlen anakronizmusától. Soha nem jártam még ilyen természetfeletti helyen – hátborzongató, és lenyűgöző volt egyszerre. S: Mekkoraak voltak a kamrák és a festmények?
- N: A kamrák maguk viszonylag kisméretűek voltak – kb. 4 m. átmérővel, és elég magas mennyezettel, mely olykor elérte a 6 m.-t. S: A fényképek után ítélve, a festmények meglehetősen nagyok, nem? N: Igen, és mindig a bejáratl szemben helyezkednek el. Ha a bejárat előtt áll, nem látja az egész képet: az túl nagy.
- S: A LCS véleménye szerint milyen művészi színvonalat képviselnek ezek a festmények?
- N: Biztosíthatom, hogy a LCS-ban senki nem tartja magát hivatott kritikusnak. Inkább az felel meg a valóságnak, hogy akik az eredeti környezetben látták a kamra-képeket, mind nagyhatásúnak, ha nem elragadónak minősítették azokat. Azt hiszem, hogy akik csak a fotókat látták, azt gondolhatják, hogy ezek nem is annyira művészi alkotások, mint inkább fogak egy mesterien megtervezett fogaskeréken, egy mesekönyvben.
- S: Nem akarok témát váltani, de azon tanakodok, hogy miért választott engem – tudom,

- hogy azt mondta, hogy taláalomra, de miért egy átlagos újságíróat választott? Miért nem egy tudóst, vagy olyasvalakit, aki okosabb kérdéseket tudna feltenni? Az az igazság, hogy teljesen alkalmatlannak érzem magam, főleg, mert még azt sem tudom, hogy mit kérdezzek.
- N: Ön ragyogóan megfelel a követelményeknek. Éles elméjű. A legtöbb embert azok a dolgok érdeklik, amiket Ön kérdez, és nem a fizika, vagy bármely más tudományág.
- S: Talán így van, de az motoszkál bennem, hogy ha tudományosabban kérdeznék, Ön jóval könnyebben tudná a történetét hihetőbbé tenni. Tehát ilyen módon rontom az esélyeit.
- N: Pontosan mire gondol? S: Főképpen az időutazással, és a BST-vel összefüggő témára. Elolvastam újra néhányat azokból a részekből, melyekről tegnap beszélt, és úgy érzem, hogy mélyebben szántó kérdéseket kellett volna feltennem. N: Mint például?
- S: Épp az a gond, hogy nem tudom. N: Sarah, az ok amiért Önt választottam, egyszerű. Olyat akartam találni, aki bejáratos a mindennapi média világába, de mégsem eléggé tájékozott vagy túlművelt, és így közérthető kérdéseket tud feltenni. Ha egy nagy újság tudományos munkatársát választottam volna, egy csomó tudományos jellegű kérdéssel kellett volna szembesülnöm, és a téma kulturális, művészi és társadalmi vonatkozásai elszikkadtak volna. Ezzel a taláalomra való választással elértem, hogy olyan személyt találtam, akinek nincs semmilyen megvédendő, beágyazott meggyőződése, bejárása van a média világába, és oly módon tud kérdezni, hogy az nem árulja el az identitását. Ezért beszélgetünk most, -- és azért, mert nem tartott örültnek.
- S: Ezt még nem kérdeztem, de én voltam az első, akit megkeresett, vagy valaki esetleg már visszautasította? N: Ön volt az első, és egyetlen, akivel erről a témáról idáig beszéltem – persze a LCS-ot kivéve. S: Témát váltanék, - beszéljünk egy kicsit Tizenöt egyéniségéről, okay? N: Rendben van. S: Milyen vezető?
- N: Rendkívüli összpontosítással dolgozik, és ezt mindenkitől megköveteli. Egy „munkamániás”, kb. négy órát alszik naponta, a maradék időben pedig a BST valamelyik részletében van elmerülve. Ha olyan új technológiák kutatásáról, vagy fejlesztéséről van szó, melyek nem kapcsolódnak a BST-hez, nem foglalkozik velük. Ezekről a projektekről általában nem is érdeklődik, ilyen pedig mindig van három vagy négy az ACIO-ban. A LCS csak a BST-vel foglalkozik. S: Hogy néz ki? N: Átlagos magasságú, és hosszú ősz haja van, melyet lófarokban visel. Engem mindig egy hosszú hajú Picassora emlékeztetett – ugyanazzal az átható tekintettel. Spanyol származású, így nem véletlen a Picassóval való hasonlóság. A legszembetűnőbbek a szemei, melyek olyan huncutsággal tekintenek a világba, mint egy gyereké, aki első látásra valami csínytet követett el, de valójában csodálatos dolgot hozott létre, csak ezt még senki nem vette észre.
- S: Talán már kérdeztem, hogy hány éves?! N: Kb. 60, vagy legalábbis annyinak látszik. Senkit nem hallottam még a koráról beszélni. azt tudom, hogy fiatalon idősebbnek látszott a koránál. Már húszas éveinek vége felé elkezdett őszülni, és ezért inkább professzornak nézték, mint tanulóknak. S: Említette, hogy kirúgták az egyetemről. Miért?
- N: Ne felejtse el, hogy már akkor, mikor a hasonló korúak randikra és partikra jártak, ő már a BST-vel, de legalábbis az időutazás valamelyik verziójával volt elfoglalva. Ő egyike azoknak az ihletett lelkeknek, akik belépve a fizikai világba, már egész korán tudják, hogy miért jöttek ide. Tizenöt az időutazásra született. Ezen kívül soha nem érdekelt semmi.
- Az ötvenes években, anélkül, hogy szójátékokat akarnék gyártani, a BST-t pusztán időpocsékolásnak tartották. Túlságosan elméleti, és a gyakorlattól teljesen elszakadt területnek tűnt. A modora nem volt túl simulékony, és emellett annyira briliáns elme volt, hogy még professzorait is megijesztette. Ehhez még társul a makacssága, és mikor tanárai azt tanácsolták, hogy valami gyakorlatiasabb területen kutasson, Tizenöt azt találta felelni nekik, hogy kis stílusú - vagy valami hasonlót. Nem sokkal később eltanácsolták. Mindazonáltal, a Bell Laboratórium felfogadta egy rövidebb időszakra, mert érdekelte őket Tizenötnek a kvantum-részecskével, ill. a tudattal való kölcsönhatásukkal kapcsolatos

- kutatásai. S: Bocsásson meg, de mik azok a kvantum-részecskék?
- N: Azok olyan elemi részecskék, mint az elektronok, vagy neutronok. A kvantum-részecskék az anyag építőkövei, és úgy hullámként, mint részecskéként megjelenhetnek.
- S: Okay, tehát Tizenöt megróbálta bizonyítani, hogy ezek a kvantum- részecskéket a tudattal befolyásolni lehet. Miért tartották ezt olyan veszélyesnek az egyetemen?
- N: Ez még önmagában nem lett volna túlzottan radikális, de ez csak egy kis része volt annak a kutatásnak, melyet Tizenöt a BSZ-vel kapcsolatban folytatott, felhasználva az új fizikát, mely gyorsan elterjedt a kvantum-fizikusok körében. Tizenöt mindig azon a véleményen volt, hogy Einstein általános relativitás-elmélete hibás. Mely nem egy népszerű álláspont. Hasonlóan ahhoz, ahogy Newton mechanisztikus világ-elmélete alkalmatlanná vált sok olyan jelenség megmagyarázásához, melyeket az összetettség-, ill. káosz-teóriák tárgyalnak, Tizenöt úgy érezte, hogy Einstein alábecsülte azt a hatást melyet a tudatosság gyakorol a kvantum-objektumokra.

Az ötvenes és hatvanas években ez eretnokség volt, annál is inkább, mivel nem állt rendelkezésre az ezt bizonyító matematikai formula. Tizenöt következetesen folytatta kutatásait, persze titokban, és akkor kezdett az ACIO látókörébe kerülni, amikor egy olyan képesség-fejlesztő projektben vállalt munkát, mely a Szürkéktől kapott technológián alapult.

A projekt-vezető az ACIO-tól felismerte intellektusát és csiszolatlan kreativitását, és kapcsolatot épített ki a fiatalemberrel. Néhány hónappal később Tizenöt már az ACIO tagja volt, és gyorsan emelkedett a ranglétrán, egészen a kutatási igazgató posztjáig. Később alávetette magát a Corteum intelligencia-növelő eljárásának, és ahogy mondani szokták, a többi már történelem.

- S: Pontosan miben áll ez a intelligencia gyorsító, vagy növelő folyamat?
- N: Kevesen tudják, hogy elménk a lineáris időben csupán 15 bit információt tud feldolgozni másodpercenként. A vertikális időben a tudattalan elme 70-80 millió bitet (!) dolgoz fel. Így, normális esetben az emberek annak az adattömegnek csak egy végtelenül parányi részének vannak tudatában, melyet a tudattalan szintjéről kapnak. A Corteum technológia lebontja a tudatos agynak ezt a szűrőrendszerét, és képessé teszi a magasabb frekvenciájú információ-csomagok befogadására.

Ezzel párhuzamosan az agy áramköreit – ha igénylik – újra huzalozzák, hogy képes legyen a magasabb erősségű hullámokat kezelni, olyan képességeket hozva felszínre, mint fotografikus memória, és elvont gondolkodás együttes megléte. Ezek a képességek alkotják azután azt a mátrix-szűrőt, melynek révén adott időben, a felmerült problémához vagy feladatokhoz leginkább megfelelő információt a tudattalan adattárából le lehet hívni.

- S: Ha én egy tudós lennék, legalább ezer kérdést tudnék most azonnal feltenni. Ezzel szemben semmit nem értek abból, amit mond – tehát hány bitet tud Ön most feldolgozni?
- N: Ez nem annyira az információ-feldolgozás mennyiségén múlik, hanem inkább a személy azon szándékán, hogy a lineáris időben mennyire releváns adatokat tud lehívni. Miután valaki átesett ezen a Corteum-procedúrán, a helyzetet vagy problémát megoldó megfelelő információ-csomag lehívására való képessége mérhetetlenül feljavul. A legtöbb ember, ha szembesül egy bizonyos szituációval, előkeresik tudatos elméjükből azt a megoldást, mely a múltban már segített. Így az emberek sablonokba esnek, mely megakadályozza, hogy igénybe vegyék a tudattalanban rendelkezésre álló információ-csomagot, mely a valós idő és helyzet elemzésének eredménye, és rendkívülien megfelel az adott problémának.

Ez a technológia felgyorsítja az információcserét az elme tudatos és tudattalan része között, inkább egy emelkedő, mint egy ismétlődő spirál mintájában kifejeződve. Ez felszínre hozza az egyén veleszületett intellektusát. Tehát ez a Corteum-technológia nem növeli, hanem csak felszínre hozza az egyén természetes intelligenciáját.

- S: Ez nekem kínai. Szeretnék átmenni ezen a technológián én is, hogy tényleg legalább né-

hány kemény kérdést fel tudjak tenni. De most inkább tartsunk egy kis szünetet.
(10 perc szünet.)

N: Mivel megy a magnó, hadd ismétljem magam. A Corteum-technológia volt az egyedüli tényező, melynek eredményeképpen Tizenöt úgy az ACIO, mint a LCS vezetőjévé válhatott, Tény, hogy briliáns elme volt már előtte is, de valamilyen oknál fogva úgy tűnt, hogy a technológia sokkal inkább kiterjesztette az ő képességeit, mint bárki másét - méghozzá jelentős mértékben.

S: Gyanakodott valaha valaki, hogy a Corteumnak és Tizenötnek elkülönült elképzelései vannak - esetleg nem is a BST volt a végső cél?

N: Nem. Teljes volt, és most is teljes a bizalom Tizenötben, és a Corteumban. Meg kell értenie, hogy a Corteum egy jóindulatú faj. Soha semmi jelét nem láttuk, hogy más motívumaik is lennének, mint segíteni nekünk, és ahogy tőlünk tellett, mi megpróbáltuk viszonzni ezt. Ez mindig egy udvarias, és kölcsönös kapcsolat volt.

S: A múlt éjszaka azt mondta, hogy a Corteum a LCS tagja volt, de csak pár százan voltak valóban a tagjai. Hogy lettek ők a LCS része?

N: Nem tudom biztosan. Csak annyit tudok mondani, amennyit nekem is mondott az az igazgató, aki engem is beprotezsált a LCS-ba. Azt mondta, hogy a Corteum Tizenötöt választotta ki arra, hogy összekötő kapocs legyen köztük, és az ACIO között. Őt tartották annak, akin keresztül elkezdhetik a TTP-t az emberiséggel (TTP = Technology Transfer Program).

Tizenöt beleegyezett, hogy alávesse magát az intelligencia-növelő eljárásnak, melyet a Corteum javasolt. Ennek eredményeképpen kristályosodott ki Tizenötben az elképzelés a BST megvalósíthatóságát illetően. Ekkor dolgozta ki a kísérő technikákat, és az alaptervet. Egyike azon dolgoknak, melyekben a Corteum bővelkedik, az a logikus intelligencia. Nagyon erősek a tudományos kutatásban, és a logikus érvelésben. Saját bevallásuk szerint, ahol kisebb képességeik vannak, az az adott felfedezés kreatív típusú, látomás-szerű elemzése. És ez az a terület, ahol Tizenöt kiváló.

S: De hát hogy lehet az, hogy egy faj, mely technológiailag felülmúl bennünket, híjával van a kreatív látásmódnak?

N: Ezek a dolgok mind összefüggenek. A többi emberhez képest a Corteum tulajdonképpen kreatív, és képzelet-gazdag. De léteznek egy dimenzionális mátrixban olyan alapvető fizikai alapelvek, melyek a legbriliánsabb intellektusok kivételével teljesen érthetetlenek mindenki más számára. Tizenöt ilyen intellektus. A Corteum azt reméli, hogy Tizenöt, és általában a LCS képes lesz kifejleszteni a BST-t, mivel nekik is szükségük van rá.

S: Az elmúlt éjjel azt mondta, hogy lehetnek más fajok a galaxisunkban, akik ismerik az időutazást, miért nem állapodik meg velük a Corteum?

N: Ahogy már mondtam, akiknek sikerült ezt a fajta technológiát kifejleszteni, nem osztják azt meg másokkal. Ez egyike a leginkább védett technológiáknak. Ez nem olyan, amit csak úgy kölcsön lehet kérni, még ha a helyzet halasztást nem tűrő is. Nagyon könnyen függővé lehet válni tőle. Más részről jelentős különbség van a „sima” időutazás, és a BST között. Egyetlen fajról sem tudok, mely a BST azon formáját birtokolná, melyet a LCS ki akar fejleszteni.

Tehát, Sarah, a BST olyan egymást feltételező és rendkívül finom technológiákat tartalmaz, melyek megkívánják, hogy a fejlesztő ismerje a fizika új törvényeit, és legyen tudása és bátorsága olyan új elméleteket alkalmazni, melyek azelőtt ismeretlenek voltak. Majd ezt követően ezt a „technológia-csomagot” beilleszteni abba az új mátrixba, mely alapján a világegyetem működik – egy lehangolóan bonyolult feladat. Mindent, ami korábban igaznak tűnt, el kell felejteni, újra kell formálni, újra értékelni, és beépíteni ebbe új mátrixba. Ez a BST lényege, elkezd egy üres lappal, és újra teremti, újraformálja és újra értelmezi az anyag tudatosságát.

- S: Lassabban – nem bírom követni. Az anyag tudatosságát? N: Emlékszik, mit mondtam a kvantum-részecskékről, és hogyan hat rájuk a tudat? S: Igen.
- N: A kvantum-objektumok egyre kisebbek és finomabbak lesznek, míg egyszer csak fénné válnak, és megszűnnek anyagnak lenni. Ekkor már nem a fizikai valóság, hanem inkább egy tiszta állapotú energia részei. Ez az energia rezgés-oktávokra oszlik. Más szavakkal, ez a fény-energia vibrál, és mint a zenében, alaphangokat, és harmonikusokat, összehangzókat tartalmaz. A harmonikusok rezonálnak az alap-energia rezgéssel, és az egész energia-csomag zeng, mint egy kórus – csak ez a „hang” fény. Ez a „zengés” az a tudat, mely áthat minden anyagot – minden fizikai jelenséget az egész Univerzumban. Tizenötnek sikerült kimutatnia ezt a mindent átjáró tudatosságot, vagy ahogy elnevezte, a „Fénykódolt Valóság Mátrix”, vagy röviden, LERM (Light-Encoded Reality Matrix = 1.előbb).
- Bárhogyan is, a LERM egyike azoknak az új tételeknek, melyek nélkül nem lehet bebizonyítani, hogy a BST valóban lehetséges, és nem csak egy, Tizenöt agyában létező érdekes látomás. S: Ez a mindent átható tudat volna valójában Isten szelleme? N: Pontosan.
- S: Most már túlfeszítette a húrt. Azt mondja, hogy Tizenöt felfedezte Istent!? Hogy van róla bizonyítéka? N: Igen, bizonyos értelemben, - de Isten nem az, aminek gondoljuk. Tizenöt többször hangsúlyozta, hogy ne tekintsük a LERM-et Istennek, vagy akár olyanak, mint Isten. Ő Isten árnyékának hívta. Az a fény, mely az árnyékot okozza, és maga az árnyék is, és ez az, amit szerinte lehetetlen bebizonyítani a tudomány, vagy bármilyen más tárgyyszerű kutatás révén. S: Okay – okay. De ha a LERM Isten árnyéka, akkor Istennek is léteznie kell, nem igaz? N: Mindnyájunk számára, akik a LCS-ban dolgozunk, és átlátjuk Tizenöt munkásságát, a válasz igen. S: Nem fontosabb ez talán még az Ősi Nyíl projektnél is? Úgy értem, hogy ha valakinek van bizonyítéka Isten létezéséről, nem erkölcsi kötelessége, hogy megossza azt a nyilvánossággal? N: Talán igen, de akkor fel kell fedni a LCS létezését, és erre Tizenöt még gondolni sem akar. Tart egyrészt a nevetségessé válástól és meg nem értéstől, és biztos benne, hogy senki nem hinne neki, másrésztől sok olyan titkolt technológia révén jutott el ehhez a felfedezéshez, melyeknek a média, a kormány-intézmények, vagy az akadémikus tudósok felé való felfedéséhez semmiféle érdeke nem fűződik. Őt tartanak a következő Messiásnak vagy Ördögnek, -- nézőponttól függően. S: Tehát a saját titkolódzásának a csapdájában van?
- N: Bizonyos értelemben, de ő nem érzi így. Egyszerűen annyira eltávolodott már az akadémikus tudománytól, és az azt alkotó társadalmi viszonyoktól, hogy gyakorlati megfontolásból is minden hidat felégetett maga mögött, és nincs szándékában, hogy átlépje azt a szakadékot, mely elválasztja attól, amit otthagyt.
- S: Nagyon magányos lehet. N: Nem gondolom. Rendkívüli energiákkal rendelkezik, és alapvetően boldog. Azt csinálja, amit szeret, és nem mondhatom, hogy akár csak egyszer is láttam volna letörtnek. Csalódottnak talán igen, de soha nem csüggedtnek. S: Még mindig nem látom az összefüggést a LERM és a BST között.
- N: Ha az anyag végül fény-oktávokra bomlik, a fény tudat-oktávokra, a tudatosság pedig a valóság oktávjaira, akkor az anyag, fény, tudatosság és valóság mind egymást feltételezik, mint egy élő rendszer. És mint ilyen, ha megváltoztat egy részt belőle, megváltozik az egész. És ez egy alapvető jellemzője a BST-nek. Elég ez a válasz a kérdésére?
- S: Nem tudom – talán ez az egész nem is annyira lényeges. Ismét ismeretlen vizeken evezek. Nagyon érdekes, amit mond, de egyszersmind lehangoló. Lényegtelen tényezőnek érzi magát az ember, hogy itt élek, és mindezekről a dolgokról fogalmam sincs – vagy volt idáig. Igazságtalannak tartom. El tudja képzelni, milyen érzés mindezt először hallani, és átélni azt, hogy mindenből kihagyják? N: Megértem.
- S: Az ön számára mindez bizonyított. A tudás birtokában van. De ami minket, a többieket illeti, csak átbotorkálunk a kis életünkön, ilyennek, vagy olyanak tartva a világot, mikor a valóságban csak a sötétben keresgéljük egymást. A lényeget nem értjük, igaz?

- N: Nem tudom – talán. Lehet, hogy igaza van, nincs jelentősége. Tudom, amit tudok, és hiszem, amit hiszek. Ezen kívül a dolog éppoly titokzatos, mint önnek. Nagy hiba lenne azt gondolni, hogy a LCS, vagy bármely tagja, Tizenötöt és a Corteumot is beleértve, mindent ért. Erről szó sincs. De keményen dolgoznak, hogy megtalálják a válaszokat, Sarah. Tényleg keményen. Egész életüket a BST-nek szentelték. Nem véletlenül szereztek meg a tudást. Sikertelen kísérletek ezreit próbálták végig, mire rájöttek a LERM létezésére, és előreláthatólag további kísérletek ezerein lesznek túl, mire megtalálják a megoldást a BST-re. De higgye el, ezek az egyének nem véletlenül tudják, amit tudnak, vagy mert valamely magasabb hatalom ajándéka lenne ez.
- S: Én is így gondolom. Örülök, hogy a LCS létezik. Örülök, hogy valaki ezen a bolygón megfejtette ezeket a dolgokat, vagy legalábbis megpróbálja. Csupán nem tartom tisztességesnek, hogy olyan keveseknek adatott meg a bizonyíték - a tudás lehetősége, hogy mindezt megértsék. Ezeknek az élete teljesen más, mintha egy másik bolygón élnének. Mintha földön kívüliek lennének.
- N: Eszembe jut, hogy Tizenöt a kezdetektől ettől tartott; hogy ha valaki valaha tudomást szerez a LCS-ról, vagy hogy mivel foglalkoznak, ET-nek fogják tartani őket. És tessék, ön megerősíti ezt az aggodalmat. S: Bizonyos szempontból nem örülök, hogy engem választott. Annyira megváltozott az életem. Csak ezekre tudok gondolni. Minden percem erre megy rá. Semmilyen ötletem nincs, hogyan fogom ezt a történetet lehozni.
- N: Sarah, emlékszik, hogy mi volt az első kérdése, mikor említettem a Corteumot? Azt kérdezte, hogy hogy néznek ki. S: És hogyan?
- N: Ez egy természetes kérdés, melyet az emberek először tesznek fel. A LERM érdekelhet néhány tudóst, habár nem tartom valószínűnek. Amit a beszélgetéseink során érintünk, annyira felszínes, hogy nem valószínű, hogy bármely tudós komolyan vegye őket. Tehát bizzon az első megérzésében. Tegye csak fel azokat a kérdéseket, melyek kielégítik az emberek alapvető kíváncsiságát. És ne féljen megváltoztatni a világot bármi révén, amit mondanom kell. Nem akarom egyedül hordozni annak terhét a vállaimon.
- S: Okay, igaza van. Teljesen igaza van. Mellesleg, erről az egésztől még mindig nem vagyok meggyőzve – ezt csak a rend kedvéért mondom. N: És én meg nem akarom sem önt, sem senki mást meggyőzni. Csak válaszolok a kérdéseire, olyan őszintén, amennyire csak tőlem telik. S: Talált, elsüllyedt. Nos, az olvasók kedvéért megkérdezem; hogy néz ki a Corteum?
- N: Azt hittem, hogy már sohasem kérdezi meg. Közel 3 méter a magasságuk, és nagyon megnyúlt fejük és testük van. Bőrük finom, szinte átlátszó, olyan amilyen egy felszín alatt élő fajtól elvárható. Szemük viszonylag nagy, olyan színű, mint a mienk, azzal az eltéréssel, hogy koruktól, és érzelmi állapotuktól függően változik. Ami számunkra teljesen idegen, az az, hogy hihetetlenül tagolt idegrendszerük van, mely képessé teszi őket arra, hogy gyakorlatilag mindent fel tudnak dolgozni, ami a környezetükben történik, beleértve mások gondolatait. Ez azt jelenti például, hogy a jelenlétükben uralkodni kell a gondolataink felett, máskülönben könnyen megsérthetjük őket. Nagyon érzékenyek.
- S: Hogyan kommunikálnak velük? N: Tökéletesen beszélnek angolul, franciául, olaszul, spanyolul, vagy bármilyen más nyelven. Rendkívüli nyelvérzékük van, néhány hét alatt egy átlagos nyelvtudást tudnak szerezni, pár hónap alatt pedig anyanyelvi szinten bírják az adott nyelvet. Az elméjük mint a szpongya, de ahogy mondtam, míg hihetetlen kapacitással bírnak új információk befogadására, és a régiakkal való összhangba hozására, addig nem igazán kiválóak olyan teljesen új gondolatok teremtésében, melyek semmi-

- lyen kapcsolatban nincsenek a már meglévőkkel. Ez az a képesség, mely annyira lenyűgözte őket Tizenöttnél. S: Mi érdeklí őket az Ősi Nyíl projektben?
- N: Ugyanaz, ami Tizenötöt, azt gondolom. Teljesen lefoglalja őket a BST, és nagyon bíznak benne, hogy találnak valamit, ami meggyorsítja a kifejlesztését.
- S: És mit akar a Corteum a BST-vel?
- N: A Corteum egy rendkívül törekeny egyensúlyú bolygórendszerben él, mivel az atmoszférájuk, mely a napjuk és más közeli csillagok káros sugárzásától védi őket, rohamosan megy tönkre. Ez a felszín alá kényszerítette őket, és csak éjszaka jönnek fel, akkor is csak a legrövidebb ideig. Ez a helyzet tette őket sok generáció során nagyon fogadóképessé minden lehetséges megoldásra. Bőrük fokozatosan egyre érzékenyebbé válik, míg az atmoszféra egyre kevésbé protektív. Tudósaik azt jósolják, hogy még 10-20 év, és egyáltalán nem jöhetnek a felszínre. Ez nagyon megváltoztatná egész életvitelüket, gazdaságukat, egész társadalmi berendezkedésüket érintené, és – legalábbis az ő mércéjük szerint – persze mindezt nagyon negatívan. Azt remélik, hogy a BST révén lehetővé válik egy, az atmoszféra romlását megállító olyan technológia alkalmazása, melyet mostanában fedeztek fel. S: Most miért nem tudják alkalmazni? D: Mert az nem egy helyreállító, hanem egy megelőző technológia. A helyreállító technológiákat csak addig lehet alkalmazni, míg az atmoszféra romlása el nem ér egy bizonyos szintet. Csak a BST lenne megoldás számukra. S: Miért nem mennek egy másik bolygóra?
- N: Gondoltak rá, de minden szóba jöhető bolygó foglalt volt már, és nem akarnak egy másik kultúrába vagy társadalomba beolvadni. Az az igazság, hogy rendkívül ritkák azon bolygók, melyek megfelelnek az igényeiknek. A Földdel például ugyanaz a gondjuk, mint a saját planétájukkal – azzal, hogy itt még rosszabb a helyzet. A túlélés céljából itt is a felszín alatt kell élniük. Különleges fogadó állomást kellett építenünk az űrhajójuk számára.
- S: Eredetileg fel akarták venni a kapcsolatot a kormányainkkal és az emberekkel?
- N: Igen, és meg is próbálták. Azonban gyorsan az ACIO-hoz utasították őket, és mi hamarosan meggyőztük az NSA-t, és a többi érdekelt szervet arról, hogy a Corteum – féltve életét – elhagyta bolygónkat. Tehát, ami az NSA-t illeti, meg vannak győződve, hogy a Corteum rég nincs itt, és ez annak is köszönhető, hogy az NSA akkoriban egy másik idegen fajjal volt elfoglalva – a Szürkéekkel.
- S: Térjünk vissza a SZK-re egy pillanatra. Mit gondol a Corteum a SZK-k anyagáról? Úgy gondolom, hogy mindent láttak, igaz?
- N: Igen, már a kezdetekből belevontuk őket mindenbe. A Corteum szerves része a LCS-nak, mint bármelyik földi tag, így mindenről tudnak. A Corteum „Föld-misszió”-jának vezetőjét Mahu-Nahinak hívják, és elsősorban művész, és csak másodsorban tudós. Mindig izgatottan figyelte a felfedezéseinket. Egy fogadó-állomást szeretett volna létesíteni az Ősi Nyíl helyszínen, hogy személyesen is látogathassa azt, de mivel ez csak felhívta volna a figyelmet a helyre, gyakorlati megfontolásból elvetettük.
- S: Van néhány furcsa kérdésem. Valahányszor említést tesz az ACIO-ról, a LCS-ról vagy a Corteumról, mindig férfiakról beszél. Van nő ezekben a szervezetekben? És másodsor, miért lenne egy művész a vezetője a Corteum „Föld-misszió”-jának? Ez különös, nem?
- N: Az első kérdésre válaszolva, igaz, hogy a LCS főleg férfiakból áll. Ezt inkább véletlennek tartom. De a kommunikációs igazgató például nő, és mint igazgató, 14-es biztonsági fokozattal rendelkezik. Ezen kívül van még kilenc nő, tizenkettes, vagy tizenhárom fokozattal, akik rendkívül okosak és intelligensek, és mindenféle diszkrimináció nélkül osztják férfi társaik felelősségét – legalábbis amennyire én tudom. Még egy házaspárunk is van. Minden személy – nemétől függően – ugyanannyi fizetést, és ugyanazokat a kedvezményeket kapja. A LCS-ben előjoga nincs senkinek, és ehhez Tizenöt ragaszkodik.
- Ami a Corteumot illeti, ott mindenki férfi. Náluk jobban elkülönülnek a nemi szerepek. És itt nem arról van szó, hogy a női nemet kevesebbnek tartják – nem, épp ellenke-

zöleg, csupán arról van szó, hogy az úrutazás, és a más fajokkal való kapcsolatfelvételt a férfiak intézik, legalábbis addig, míg ez a szakasz le nem zárul, és a helyzet normalizálódik. Így gyermekeik folyamatosan kapcsolatban maradnak az anyjukkal, és családi életük jóval érintetlenebb.

Ami a második kérdést illeti, a Corteum úgy tekinti a tudományt, vallást és művészetet, mint egy egyesített hitrendszer egyenlő komponenseit, melyek meghatározzák szociális rendjüket. Ahogy én látom, ezek a komponensek úgy érvényesülnek a vezetés vonatkozásában, ahogy ezt egy adott idegen fajjal való kapcsolatfelvétel megkívánja. Mikor először vették fel a kapcsolatot az emberiséggel, úgy döntöttek, hogy a művészet területéről választják a vezetőket, mivel ezen a téren tartottak minket egyenlőbbnek magukkal, és így vezetőjük jobban meg tudta érteni kívánságainkat és motivációinkat.

S: Ez érdekes. Ők úgy látták, hogy inkább vagyunk művészek, mint tudósok, vagy spirituális lények. Most, hogy belegondolok, megértem ezt.

Visszakanyarodnék egy rövid időre a műtárgyakhoz. Hol vannak jelenleg a technológiai műtárgyak?

N: A helyszín felfedezése után az összes mozdítható tárgyat becsomagoltunk, és elszállítottuk az ACIO kutatólaboratóriumába Dél-Kaliforniába, és jelenleg a LCS saját laboratóriumaiban vannak.

S: És csak a tájolót, melyet kívül találtak, valamint az optikai lemezt sikerült bizonyos mértékig megfejteni? N: Így van. S: Tehát még mindig nem tudjuk, hogy a BST lehetséges-e?

N: Azt tudjuk, hogy lehetséges, de mint mindennél, ami rendkívül bonyolult és egymástól függő tényezőkből épül fel, tökéletesen ismerni kell a megoldandó probléma és időszak legapróbb részleteit is, mielőtt megváltoztatnánk azokat. Ez feltételezi a LERM ismeretét, mellyel a LCS folyamatosan foglalkozik, és ki merem jelenteni, hogy évekbe telik még, míg olyan pontra jutunk, hogy felismerjük az intervenciók pontokat, és az időkapcsolódásokat a nem kívánt következmények minimalizálása érdekében.

S: Visszatértünk tehát az „Isten árnyéka” témánkhoz – vagy a LERM-höz, ahogy ön hívja. Miért annyira alapvető a LERM ismerete a BST kifejlesztéséhez?

N: Mert a LERM egyenlő a tudatosság genetikájával, és a tudatosság egyenlő a valóság létrehozásával az érzékelő lények viszonylatában. Tehát ha a LERM-öt értjük, értjük azt az okozati rendszert, mely az idő-, és térnélküliségben működik, mely alapvetően meghatározza a tér, idő, energia és anyag valóságának kereteit. Azok a kvantum-részecskék, melyek a LERM-ben léteznek, egészen eltérő tulajdonságokkal rendelkeznek, mint például ez az asztal, vagy szék.

Emberi szem még nem látott kvantum-részecskét. A tudósok ismerik ezek néhány tulajdonságát és hatását, de meghatározó szerepük láthatatlan a tudományos műszerek számára – mindegy, milyen fejlettségűek, mivel ezek a műszerek mind fizikaiak, és ezért csak a térben és időben képesek mérni.

S: Azt akarja mondani, hogy az anyag építőkövei – ezek a kvantum-objektumok – nem léteznek addig, míg valaki nem kezdi figyelni őket – hogy csak a tudat révén nyilvánulnak meg a tér/időben? Erről van szó?

N: Részben, de nem teljesen. Megpróbálom érzékeltetni. A tudatosság egy olyan energiaforma, mely a LERM alapvető építő köve. A tudatosság a fizikai formában lokalizálódik. Más szavakkal, a tudatosság megjelenhet emberi, állati, növényi, vagy más fizikai formában. Tud követni? S: Igen.

Akkor jó. Amint a tudatosság egy fizikai tárgyban megnyilvánul, a belekódolt genetikai, vagy fizikai tulajdonságaival alapvetően át is alakítja ezt a tudatosság-mátrixot. Más szavakkal, a tudatosság a tér/időben fizikai anyaggá alakul, és ezzel egy időben ez a létrejött anyag úgy alakítja át a LERM-öt, hogy az az anyagra jellemző, és neki megfelelő fi-

zikai környezetet hozzon létre. Ha ez az anyag egy emberi lény, akkor a genetika aktiválja azokat az egyedien emberi tudat-eszközöket, melyek segítségével alakítani tudja saját valóságát.

A LERM lényegében egy végtelen lehetőség-mező, vagy ahogy Arisztoteles hívta, Potencia. Ez az a termékeny talaj, melyből a fizikai tárgyak származnak. Akik tudatuk segítségével hatni tudnak a LERM-re, fizikai valóságot, tárgyakat tudnak teremteni, és nem csupán reagálni rájuk. Ez a manifesztálódás lehet azonnali, mert hadd ismételjem, a kvantum-részecskék az idő-, és térnélküliségből származnak.

S: Nem akarom a vallás irányába vinni a beszélgetést, de amiről most beszél, az az, amit Jézus, és más próféták megtettek – mint a vízből bort csinálni, vagy meggyógyítani a betegeket. Így van? N: Igen, erről van szó, csak próbáltam inkább körülírni, mint bemutatni. Bemutatni egyébként jóval könnyebb. S: Tehát most azt állítja, hogy borból vizet tud csinálni?

N: Valójában azt még sohasem próbáltam, de a tény az, hogy a LCS minden tagja le tud hívni fizikai tárgyakat a LERM-ből. Ez egyike volt Tizenöt felfedezése következményeinek, azaz a LERM befolyásolása, és fizikai tárgyak materializálása akaratunktól függően.

S: Okay, most tényleg felkeltette az érdeklődésem, de egy kissé vétkesnek érzem magam, mert megfogadtam, hogy nem térek el a SZK, és az Ősi Nyíl témájától. Tehát meg tud tanítani, hogyan varázsoljak dolgokat elő a levegőből?

N: Igen, de időbe telne – valószínűleg egy pár hét. S: Tudna valamit mutatni?

N: Mit szól ehhez? S: (Azok kedvéért, akik olvassák ezt az írást: Dr. Neruda a semmiből elő varázsolta egy spárgagombolyagot. Ugyanúgy el is tüntette. Most ismét látom. Ez hihetetlen. Ő maga hozzá sem ér, tehát nem arról van szó, hogy előhúzza a kabátujjából, vagy egyéb helyről. A gombolyag szó szerint el-, majd újra előtűnik egy asztalon, mely kb. egy méterre van tőle, és két méterre tőlem. Tisztán látni.

Felveszem a gombolyagot, és az egy fizikai tárgy, nem egy álomkép, vagy hologram. Minden jellemzővel rendelkezik – mint súly, mintázat – egy kissé langyos tapintásra, de minden más szempontból olyan, amilyennek várja az ember.) Tudna valami bonyolultabbat is manifesztálni? Mondjuk egy millió dollárt? N: Igen. S: Okay, lássuk.

N: Látja, ez a probléma ezekkel a képességekkel. Ha most előteremtenék ide egy millió dollárt, ön nehéz dilemma elé kerülne. Mit csinálna az egymillió dollárral? Hagyná, hogy eltűntessem, ahogy csináltam?

S: Megörült? Mióta találkoztunk, mostanáig nem hittem önnek. És nem mondom, hogy már semmilyen kétségem nincs, de már nagyon oszladoznak. A helyzet az, hogy én – illetve az emberek szeretnek mindent a szemükkel látni, mert az öt érzékből a szem az, amely leginkább képes a realitást közvetíteni. És ön végre mutatott valamit, ami a szememnek szólt. Csupán még egyszer meg szeretnék győződni a képességeiről. Arra gondolok, hogy egy gombolyag spárga nem egy nagy durranás – nem mintha nem lennének lenyűgözve. De ha egy millió dollárt csinál – az már valami. N: És a dilemma?

S: Okay, van egy ajánlatom. Úgy néz ki, hogy fel kell adnom az állásomat, ha nyilvánosságra akarom hozni ezt az anyagot, esetleg költözni kell, vagy illegalitásba vonulni. Mi lenne, ha csinálna nekem, mondjuk tízezer dollárt, hogy a következő két-három hónapon átsegítsen? Elfogadható ez önnek?

N: Igen, megcsinálhatjuk.

S: (Most 100 dolláros bankjegyek laza kötegét látom. Megérintem őket – ismét egy kissé langyosnak tűnnek, de egyébként teljesen valódiak – nem hiszek a szemeimnek.) De ez nem egy millió, csak tízezret csinált, igaz?

N: Igen, plusz-mínusz néhány száz dollár.

S: Tudatában van, hogy most csak a saját szavahihetőségét ásta alá azok előtt, akik ezt olvassák majd? Ezt senki nem fogja elhinni. Nem biztos, hogy ezt bennhagyom, mert még

- a többi téma kapcsán is hiteltelenné teszik önt. Ezt csak akkor lehet elhinni, ha az ember a saját szemével látja. Mit kellene csinálnom?
- N: Sarah, engem nem érdekel, hogy hisznek-e nekem, vagy nem. Az emberek azt hiszik el, amit átéltek, és még akkor is sok esetben utólag kétségek merülnek fel. A hit rövid életű, és mindig megkérdőjelezhető; ahogy kell. Még a legerősebb hitű embernek is a legtöbbször kétségei vannak, függetlenül attól, hogy mit mondanak. Ne foglalkozzon avval, hogy ez most rontja a hitelemet, vagy nem. Engem ez nem érdekel. Senkit és semmit nem akarok meggyőzni. Csupán meg akarom ezeket a SZK-ről szóló információkat a nyilvánossággal osztani, és mindenki eldönti majd, hogy mit hisz el, és mit nem.
- S: Okay – ennyit a kétségeimről. Ez volt az utolsó alkalom, hogy aggódtam a hitelem miatt. Ha ilyen könnyen csinál pénzt, miért kér fizetést?
- N: Mikor ezt a technológiát felfedeztük, csak a LCS ismerte, és csak kísérleti jelleggel lehetett használni, Tizenöt engedélyével. Ugyanez az elv alkalmazandó a BST technológiánál, vagy bármely másnál, melyet személyes előny-, vagy haszonszerzésre lehet felhasználni.
- S: Ember, maguk nagyon fegyelmezettettek kellene, hogy legyenek. Én nem hiszem, hogy ellenállni tudnék. N: Biztos vagyok, hogy mindenki kipróbálta ezt már otthon is.
- S: Miért nevezi ezt technológiának? Nekem ez valami mentális dolognak tűnik. Ön sem használt semmi mást, mint elméleti képességeit. N: Abból a szempontból technológia, hogy megértsük a mentális folyamatot. Semmilyen elektronikus, vagy mechanikus vetülete nincs a dolognak. De azért ez több, mint agykontroll. Ez a hit a LERM-ben, és a belőle fakadó tévedhetetlen teremtési folyamatban – kvantum-részecskék materializálása a tér-, és időn kívüli valóságból, anyagi világunk tér/idejébe. Sokkal inkább a hithez van ennek köze, mint technológiához. – bármilyen furcsának is hangozzék.
- S: Valójában, ha arra gondolok, hogy ha Jézus és mások évezredekkel ezelőtt erre képesek voltak, nem sok közül lehetett bármiféle technológiához. De ha a saját szemével látja az ember, hajlamos arra gondolni, hogy valami technológia van benne. Hogy nem lenne elég a puszta emberi akarat erre. N: Értem, de az egész csak látásmód kérdése, és mihelyt ez a látásmód a LERM-et illetően a hitrendszer sarkalatos pillérévé válik, a dolog meglepően könnyűvé válik. Olyan ez, mint mikor hónapokig tartó koncentrációval, végre sikerül egy hologram-alapú, finoman beágyazott képet meglátni egy optikai képződményben, de attól a pillanattól, hogy felismerted, azonnal fel tudod ismerni bármikor, életed hátralévő részében. Ez így működik. Van, akinek csak néhány napra van szüksége, másoknak hetekbe, vagy hónapokba, míg megértik, de aki egyszer megtanulta, annak olyan természetes lesz, mint a lélegzés. S: És miből gondolja, hogy nekem elég lenne néhány hét rá, mikor néhány kollégájának – szuper IQ-val – ez több száz órát vett igénybe?
- N: Ez nem az IQ-tól függ, hanem a megértéstől, és a hitől. Azt kell megérteni, hogy a LERM létezik, és hogy alapjában véve hogyan működik. Mindegy, hogy átlagos intelligenciájú, vagy zseni vagy, ha érted a folyamatot, és hiszel is benne.
- S: Hogyan tudja elérni azt, hogy én is higgyek a LERM-ben? N: A lelke legmélyén már hisz benne. A tudatos elméje az, mely elnyomja a mélyebb megértést és hitet. Az én szerepem csak az lenne, hogy segítsen megérteni, amit lényé mélyebb rétegei már tudnak. Csak meg kellene mutatnom önnek a LERM-et működés közben. S: Ezt hogyan csinálná? N: El kellene jönnie Dél-Kaliforniába, a LCS laboratóriumába. Az az egyetlen hely, ahol meg lehet látni a LERM vitathatatlan bizonyítékát. S: A dolgok jelenlegi állása szerint ez nem nagyon fog megtörténni. Kell legyen más helyszín vagy lehetőség is erre, nem?
- N: Nem azt mondom, hogy az egyetlen mód ezt a képességet megszerezni, ha látja a LERM-et működés közben, de nagyon meggyőző. A LCS rendelkezik egy olyan technológiával, - Tizenöt maga dolgozta ki – mely lehetővé teszi, hogy valaki szó szerint megtapasztalhatta a LERM-et. Létezik még a misztikus, vagy sámán-módszer, de ez semmi esetre sem

alkalmas egy-két héten belüli sikerre. Ezek a módszerek nem annyira a körülményektől függenek, mint inkább valami mélyebb, előkódolt ébredéstől, melyet az egyén tudatos elméje nem bír felfogni. Van néhány pillanat, mikor ezzel az „ébredés”-sel együtt jár a képesség tárgyak materializálására, de általában ez nem egy tudatos cselekvés.

- S: Okay, feltételezzük, hogy nem vagyok egy sámán-, vagy misztikus típus, mit láthatnék ebben a technológiában, mely meggyőzne engem, hogy én is meg tudnám csinálni, amit ön? N: Valójában nem tudom megmondani. Ez egy azokból az élményekből, melyet nem lehet szavakkal visszaadni. Minden, amit erről mondani tudok, az az, hogy ennek a technológiának a révén átélheti a LERM-et, és ennek eredményképpen egész belső elektromos rendszere alapvetően újravezényelésre kerül. Ennek eredményképpen lesz képes hasznosítani a LERM-et.

Nem hiszem, hogy sokra ment ezzel a magyarázattal. Még soha nem próbáltam ezt senkinek elmagyarázni, és látom az arcán, hogy ez most nagyon gyengére sikeredett.

- S: Nem erről van szó. Csupán annyi, hogy elfáradtam a gondolattól, hogy egész életemet mintha egy másik planétán éltem volna le. Hogy mennyi mindentől kimaradtam – ez tényleg nagyon lehangoló, ha belegondolok. Olvastam egyszer egy biográfiát Einsteinról, aki azt mondta állítólag, hogy az emberek agyuk kapacitásának csupán 2%-t használják. Nos kb. így érzem most magam. Hogy ezen a szinten éltem le az életemet, és csak most kezdem látni, hogy mit jelent ez. Semmivel nem tudtam idáig összehasonlítani, hogy milyen lehet a maradék 98%. Nem kellemes azt sem realizálni, hogy mit hagyott ki, nézett el, vagy értékelt rosszul az ember. N: Megértem.

- S: Térjünk más tárgyra. Azt mondta korábban, hogy olyan technológiák, mint a LERM vagy a BST nem használhatóak személyes előny-, vagy hasznoszerzésre. Nos, ha létezne már a BST nem akarná-e mindenki felhasználni? Azt tudom, hogy én igen. Egy se reg esemény van az életemben, melyet megváltoztatnék, ha lehetne. Mit lehet tenni, ha a szellem már kiszabadult a palackból?

- N: Mint minden területen, itt is etikai és morális tényezőket kell mérlegelni. Amit Tizenötnek és a LCS-nak a javára lehet írni, az különösen az, hogy ezeket a szempontokat a társadalmi rendszer szélesebb vetületén tudják szemlélni. Tizenöt, kora ifjúságától kezdődően azon a véleményen volt, hogy a LERM, és a BST technológiákat csak olyan szervezetek használhatják, melyek erkölcsi szintje a technológia megkövetelte szinten van. Ez egyike a LCS alapelveinek, és ezt minden tag nagyon komolyan betartja. Amint kifejlesztésre kerül egy új technológia, mindig van egy-két tag, akik az etikai megfontolásokkal foglalkoznak, és a használatbavétel-, és adás erkölcsi vetületéért, és a lehetséges felhasználási módokért felelősek. Ez minden projektfejlesztés szerves alkotórésze.

- S: Ezt jó hallani, de ugyanezek a módszerek nem alkalmasak arra, hogy megakadályozzák a felfedezés szélesebb elterjedését?

- N: Kétségtelenül. Egy olyan technológia, mint a BST - ha kifejlesztették és kipróbálták – idővel közkinccsé lehet. De amíg a LCS létezik, minden külső erőttől megvédi a BST-t. A LCS-on belül van egy bizottság, melyet úgy hívnak, hogy TTP-Bizottság (Technology Transfer Program = Technológiai Csere Program) Ennek két albizottsága van, az egyik a különféle ET-technológiákkal foglalkozik, a másik pedig azért felelős, hogy a különféle technológiák milyen formában kerülhetnek átadásra a privát szféra, a hadsereg, vagy az NSA részére.

A TTP-Bizottság ellenőrzi az u.n. tiszta-állapotú (pure-state) technológiákat, melyeket a LCS fejlesztett ki. Ezeket gyakorlatilag sohasem adtuk át külső szervezeteknek. Még azok az ACIO-tagok sem tudnak róluk, akik nem tagjai a LCS-nak, és mikor...

- S: De ha én ezeket az interjúkat ráteszem az Internetre, vagy valamelyik média közzéteszi őket, nem csak az ACIO tagok fognak erről tudni. Nem fog ez örökre véget vetni a LCS titkainak?

- N: Nem. A LCS nem egyszerűen egy titkos szervezet. Gyakorlatilag nem létezik. Az ACIO ugyancsak nem létezik. Senki nem fog tudni az ACIO nyomára akadni, a LCS-ről nem is beszélve. A biztonsági technikájuk annyira tökéletes, hogy teljességgel sebezhetetlenek. Semmi olyat nem tudok mondani, vagy ön nem tud publikálni, ami árthatna nekik. Ahogy már mondtam, egyedül a szökésem okoz gondot, mivel precedens lehet az idők folyamán.
- S: Miért akarna bárki megszökni – most eltekintve az ön esetétől – mivel ön nem akarta, hogy kicseréljék, vagy megsemmisítsék a memóriáját. De ez nem általános, nem igaz?
- N: Nem gyakori, de bizonyára nem én lennék az első, akit alávetettek ilyen memória-beültetésnek, vagy más hasonló erőteljes biztonsági intézkedésnek. Ezek mind az ACIO és a LCS szokásos módszerei. Mindenki, aki abba a világba belép, tisztában van azzal, hogy mit vállal. Az idő múlásával azonban bizonyos személyek fojtogatónak fogják találni ezt a légkört. És ezek jelentik a legnagyobb kockázatot a szökésem után.
- Lehet, hogy tévedek, de úgy érzem, hogy 10-20 személy szívesen otthagyná akár az ACIO-t, akár a LCS-ot, ha nem tartanának a megtorlástól.
- S: Mintha ön mondta volna az elmúlt éjszaka, hogy mindenki szereti a munkáját a különleges technológiák, és kutatólaboratóriumok miatt, melyek páratlanok a világon. Ha így van, mit kezdenének a normál társadalomban? N: Meg fogom tudni. Én vagyok az első, aki normális polgár lesz egy normális társadalomban. S: Nos, állásproblémái legalábbis nem lesznek – úgy értem, nem is kell elhelyezkednie. Elfelejtettem, hogy a pénzt ön az üres levegőből állítja elő.
- N: Meglepődne, ha tudná, milyen egyszerű életet élek. Van egy 92-e Honda Accordom, és egy szerény, három szobás lakásban lakom a kertvárosban. S: Tréfál? N: Nem.
- S: Ön 400.000 dollárt keres évente adómentesen – egy pénz-fa van a kezében, és úgy él, mint én? A LCS többi tagja is olyan, mint ön? N: Úgy értem, a pénz és a tulajdon tekintetében? S: Igen. N: Legtöbbször magasabb nívón élnek, mint én, de az kultúránk része, hogy szerényen hivalkodás nélkül élünk. Tizenöt annyit fizet az embereknek, amennyit szerinte érnek, és nem azért, hogy szórják a pénzt, és fényűzően éljenek. Ő nagy súlyt helyez erre, és ő maga talán még szerényebbül él, mint én. S: Ezt tényleg nehéz elhinni. Mind közül, amit idáig hallottam, ez a leghihetlenebb. Teljesen puff vagyok.
- N: Elhiszem, de ez az igazság. Eredendően a vonzó pénzügyi feltételekkel csábítják magukhoz az új embereket. Ezek rendkívülien intelligens és briliáns elmék, akik könnyedén el tudnának helyezkedni a civil tudományos életben kétszáz-ezer dollárért, vagy többért. Az ACIO a dupláját ajánlja nekik, plusz élethosszig tartó szerződést. Azok számára azonban, akik elérik a 12-es biztonsági fokozatot, és bekerülnek a LCS-ba, a pénz fontossága fokozatosan elenyészik – különösen a Corteum intelligencia-gyorsító eljárása után, és a LERM élmény után pláne.
- Bizonyára érdekesnek találná, hogy Tizenöt egy kicsi, három szobás lakásban lakik egy szokványos környéken, ahol az ingatlanok átlagos ára nem haladja meg a 250.000 USD-t. Ez arrafelé nem számít egy drága lakásnak. Az autója legalább 160.000 kilométert futott már, nincs benne légkondi, és ő mégis teljesen elégedett a helyzettel. Az Új ACIO tagokat mindig elámítja Tizenöt takarékosága, - talán a zavarodottság jobb szó a hatás érzékeltetésére. Idővel azonban megtanulnak nem mint egy csodabogárra, hanem mint egy olyan kivételes zsenire tekinteni benne, aki egyszerűen csak szeret úgy élni, mint a többi ember, és nem célja az elkülönülés.
- S: Okay – most átmegyek egy kicsit személyeskedőbe, és tudom, hogy teljesen eltértem tárgytól, de szeretném, ha mondana néhány szót arról, hogy mit gondolnak önről a szomszédok? N: Nem nagyon ismerem őket. Tizennyolc éves korom óta 70 órát dolgozom hetente. Társadalmi életet általában csak a kollégáimmal élek. Egyszerűen nincs idő más kapcsolatokat építeni. De hogy a kérdésre válaszoljak, nem tudom, hogy mit gondolnak a munkámról – én csak annyit mondtam nekik, hogy mint kutató tudós dolgozom a

- kormányának. Ez a legtöbb embernek elég. S: De mi van, ha szerelmes lesz? A nő bizonyára tudni akarja majd, hogy mit csinál, mennyit keres, stb. N: Egy kormányzati kutatóintézetben dolgozom, mint az alkalmazott kaosz-elmélet szakértője, és 85.000 Usdt keresek évente. S: Szóval hazudna? N: Ez a LCS kultúrájának a része. Nem mondhatjuk meg az igazat, és ha mégis megtennénk, örülnék néznének bennünket. Ezért van, hogy inkább egymás között vagyunk – így nem kell hazudozni.
- S: Mikor először hallottam az ACIO-ról, és titkos küldetéséről, és hogy ön otthagya őket, és félti az életét, azt hittem, hogy az ACIO egy ördögi, világkontrollra törekvő szervezet. Aztán elmondta, mennyi pénzt keresnek mindannyian, és ekkor egy sznob társaságot képzeltem magam elé, - golyóálló ,Mercedes-ekkel és flancos villákkal – de ön teljesen lerombolta ezt a képet. Akkor mitől tart annyira?
- N: A LCS, az ACIO-val való kapcsolata miatt erősen kötődik a szervezetek azon titkos hálózatához, mely a világ gazdasági és természeti erőforrásainak nagy részét ellenőrzése alatt tartja. Ez a hálózat abban a pillanatban tudni fog a szökésemről, mikor az anyag, melyet rendelkezésre bocsátottam, olvasható lesz a sajtóban, vagy az Interneten. Ha csak ezt a két interjút olvassák is el, az információ valós volta azonnal nyilvánvaló lesz számukra. Míg az ACIO-val, és a LCS-al szemben tehetetlenek, az én életemet pokollá tehetik. És ezt szinte biztosan meg fogják próbálni. Mindent tudok a technológiáikról, és hogy hogyan használják azokat. Ismerem azokat, akik ezek mögött a szervezetek mögött állnak, és azt is tudom, hogyan tevékenykednek. Olyan tudással rendelkezem, melynek idáig csak piciny töredékét fedtem fel ön előtt. Ez a tudás néhány személyt – rendkívüli hatalommal rendelkező személyt – nagyon kínosan érinthet. Nagyon ritka ugyan, de ha egy magas szintű alkalmazott megszökik, addig üldözik őket, míg eliminálják őket, vagy – ha még van valamilyen cél velük – részlegesen kitörlik a memóriájukat. Ez egyike a valóság keserű oldalainak, ha ilyen szervezetekkel van az embernek dolga.
- S: De az Isten szerelmére, ön csak egy nyelvész. Milyen veszélyt jelenthet ez egy ilyen szervezetre nézve? N: Én készítettem annak a biztonsági rendszernek az alapját képező titkosítási rendszert, mely befedi a világ részvény-piacának előrejelzését modellező szoftvert. Az ön szemében talán csak egy egyszerű tudós vagyok, de nem csak a nyelvek terén vagyok szakértő. A titkosítás terén is nagy tapasztalattal rendelkezem. Gazdasági téren pedig egyszerűen a legjobb vagyok. Néhány szervezet felhasználta a tudásomat, hogy segítséget nyújtsak nekik, és eközben sok mindent megtudtam ezekről a szervezetekről, és hogy hogyan működnek. Ezzel biztonsági kockázattá váltam.
- S: Miért? Úgy értem, hogy az ACIO-nak és a LCS-nak rengeteg pénze van, miért vannak ráutalva, hogy ezzel az ördögi hálózattal dolgozzanak?
- N: Először is, nem ördögiek. Ezeket a szervezeteket művelt elitek alkotják, akik talán túlságosan is a saját világukat élik, de nem ördögiek. Úgy tekintik a világot, mint egy biológiai versenypályát, ahol az erős túlél, a hatalommal rendelkező boldogul, a rejtőzködő pedig mindent ellenőrizni tud. Szeretik az eseményeket kontrollálni. Ők képezik az legvégső szűrőt, nem azért, hogy csodálják őket, vagy saját kedvtelésükért, hanem mert őszintén hisznek benne, hogy ők a legjobbak olyan döntések meghozatalában, melyek a világ gazdaságát és biztonságát érintik.
- Ne keverje össze az ellenőrzést a gonosz szándékkal. Nem szükségszerűen egy és ugyanaz a dolog. Ők ezt a szerepet választották. Az a tény, hogy hihetetlen mennyiségű pénzt söpörnek be, az csak ezzel a szereppel jár, - nem ez az elsődleges oka, amiért a világ gazdaság kormányánál vannak, egyszerűen védelmezik életcéljukat, ahogy mindenki más is tenné. Csak ők abban a helyzetben vannak, hogy ezt valóban meg tudják tenni. Biztonságukat a gazdasági élet csúcán elfoglalt pozíciójuk szavatolja.
- S: De hát manipulálják az embereket, és visszatartják az információkat. Ha ez nem ördögi, akkor micsoda? N: Az ön meghatározása alapján a szövetségi kormány, államunk

kormány, és gyakorlatilag minden üzleti és egyéb szervezet ördögi. Mindenki manipulál, és visszatart információkat. A kormányok, szervezetek, és egyének. S: Ön kicsavarja a szavaim értelmét. Minden a konkrét helyzettől függ. Más dolog, ha például nem árulom el önnek, hogy milyen a hajam eredeti színe, és megint más, ha mint ennek a titkos hálózatnak a tagja, visszatartok információkat arra vonatkozóan, hogy hogyan manipulálom a világgazdaságot. A két dimenziót nem lehet összehasonlítani. Meggyőződésem, hogy igenis gonosz dolog, ha szervezetek a saját hasznuk végett ellenőrzik és manipulálják a dolgokat.

N: Higgyen nekem, nem akarok a védőügyvédjük lenni, de jó lenne, ha jobban megértené ezt, mert az elkövetkező napokban hasznát veheti ennek. Ezeknek a nagy hatalommal bíró szervezeteknek a hálózata sokkal inkább szinkronban van a LCS céljaival, mint a kormányok, és különösen, mint a katonai vezetőink. Ha bármi miatt aggódik, jobban tenné, ha az állami adminisztráció, a törvényhozás, és a Védelmi Minisztérium miatt agódná – nem csak az USA-ban, de a világ minden országában.

S: Hogy mondhatja ezt? Azt állítja, hogy a kormányunk és katonai vezetőink ártnak nekünk, ezek a titkos, manipulatív társaságok pedig megpróbálnak segíteni nekünk?

N: Csak azt állítom, hogy a nemzetek vezetői tehetetlenek, és a szent dollárral megvehetőek. És nem a titkos szervezetek manipulálják kormányainkat és katonai vezetőinket, hogy iszonyatos összegeket áldozzanak nukleáris, vagy biológiai fegyverekre. Efelől saját maguk döntenek. A szóban forgó titkos szervezetek ellenzik ezt, azon egyszerű okból, mert a fegyverkezés egy bizonytalansági tényezőt jelent a gazdaságot, és a társadalmat ellenőrző rendszerre nézve.

A politikusok és katonai vezetők azok, akik pénzt, fáradságot és időt nem kímélve beszerzik ezeket a tömegpusztító fegyvereket, és ha valami gonosz, akkor ez az.

S: Okay, értem önt. De ön volt az, aki célzott arra, hogy ez a szervezet az, mely megpróbálna megölni bennünket, ha kiadnánk, és terjesztenénk mindezt. Nem látom, hogy miért olyan nemesek ettől. N: Önnek nem kell tőlük tartani. Nem tud annyit, hogy veszélyt jelentsen rájuk nézve. Másrésztől, már megszokták maguk körül a szaglászó újságírókat. Semelyik sem tudott meg semmi lényegeset. Tucatnyi könyvet írtak róluk. Nem fogják önt zavarni. Csak én, és egyedül én érdeklém őket. Ez az oka annak, hogy ügyelek arra, hogy mit mondom önnek. Tudom, hogy mindnyájan elolvassák ezeket a sorokat, ahogy az NSA, CIA, ACIO, és az egész LCS. Azért engedem, hogy hangszalagra vegye a szavaimat, mert pontosan tudom, hogy kik fogják meghallgatni, és azt akarom, hogy tudják, hogy mit közöltem önön keresztül.

Nem akarom megítélni, hogy ez a titkos szervezet nemes-e, vagy sem. Csupán arra akarom felhívni a figyelmét, hogy nem ők költenek irdatlan pénzeket tömegpusztító fegyverekre. Jelentős mértékben alkalmasabbak a vezetésre, mint a politikusaink, vagy katonai vezetőink. Ez a véleményem.

S: Még mindig nem értem. Ha a LCS, az ACIO és a többi titkos szervezet olyan átkozottul nemes és jóindulatú, miért félti az életét? És miért rejtőzködnek, mint a csótányok?

N: Az első kérdésre válaszolva, azért aggódom az életem miatt, mert olyan dolgokat tudok, melyek helyrehozhatatlan károkat tudnának okozni egy sor ilyen társaságnak – jöllehet nincs ilyen szándékom. S: Csak azért, mert tud néhány ilyen dolgot, elkapnák, és megölnék magát? Kedves embereknek tűnnek. Bizonyára nem gonoszak. N: Ne feledje, ők a kontroll. Nem szeretik, ha bárki, aki potenciális veszély jelent a számukra, szabadon mászkál. Ha akarnám, tönkretethetném őket. Eleget tudok a kompjuter algoritmusairól, és titkosítási technikáikról.

S: De hogyan tud bekerülni a rendszerükbe? Azt hiszem, hogy nagy veszélynek tenné ki magát, ha ezt megpróbálná. N: Nem kell bejutnom a rendszerükbe ahhoz, hogy bajt okozzak. Azért kell bejutnom, hogy megelőzzem a bajt. S: Nem értem.

- N: Mikor megcsináltam a rendszert, beleépítettem bizonyos időzített algoritmusokat, melyek aktiválódnak, és elpusztítják a rendszert, ha meghatározott időszakonként nem kapják meg a szükséges jeleket. Ezt ezek a szervezetek nem engedhetik meg maguknak.
- S: Miért engedték ezt meg? N: Ez annak a vételárnak a része, melyet a LCS kap a klienseitől. Még fontosabb szempont, hogy képből tudunk maradni azt illetően, hogy a technológiáinkat – még ha felhígított formájukban is – rendeltetésüknek megfelelően náljuk. Birtokomban van a bejutási, és a karbantartó kód, mely megóvjá a megsemmisüléstől. Biztosítottam, hogy én legyek az egyetlen, aki ezeket tudja.
- S: Azt mondja, hogy azok között a sok fotografikus memóriával rendelkező ember között, akik a LCS-ban rohangálnak, ön az egyetlen, aki ismeri a kódokat?
- N: Mikor utoljára frissítettem a rendszert, nem egészen a jó számokat mondtam be – így tényleg most én tudom egyedül a kódot. Ezzel is a biztonságomat védem.
- S: Azt mondja, hogy a sok zseninek a LCS-ban problémát okoz megoldani ezt a gondot?
- N: Csak jelentős idővesztéssel – és ezt Tizenöt nem fogja megengedni. Túl nagy kiesést okozna a BST kutatási munkában. S: Tudnak már erről? N: Ó, igen, röviddel a szökésem után tájékoztattam őket. S: Tájékoztak, nem? N: Nem volt egy derűs beszélgetés, hogy enyhén fogalmazzak.
- S: Azon a fejlett technológián gondolkodtam, mellyel a LCS rendelkezik, csak egy valamit nem értek. Ki készíti el ezeket? Gondolom, nem azt Intel!
- N: Ez így van. Senki nincs ezen a bolygón, aki el tudná készíteni ezeket. Ezek mind a Cor-teum technológiájára épülnek – mely 150 generációval a mi legjobb kompjutereink előtt jár. Például, a LERM projekt során csupán egyet használtunk a földi technológiák közül, és az is egy kevésbé jelentős része volt a projektnek. S: Mi volt az? N: Egy lézer alapú mérési technikából származó eljárás, melyet az ACIO fejlesztett ki mintegy 20 évvel ezelőtt, de megfelelt azoknak a speciális követelményeknek, melyeket a projekt adott szakasza megkívánt.
- S: Tehát a Corteum készíti el mindazt, amit a LCS kitalál. Mi van akkor, ha a Corteum – bár milyen okból, hirtelen úgy dönt, hogy nem csinálja ezt tovább? Megszűnne a LCS?
- N: Talán igen. De Tizenöt elég ravasz, és tett bizonyos intézkedéseket azért, hogy ezt a veszélyt a minimumra csökkentse. Ne feledje, hogy a Corteum legalább annyira érdekelt ennek a technológiának a kifejlesztésében, mint mi, ha nem jobban. Roppantul tisztelik Tizenötöt, és a LCS többi emberi tagját. Mindazonáltal, mikor megalapították a LCS-ot, Tizenöt megegyezett a Corteummal, hogy a BST projekt minden eredményét megosztják egymással. Az összes alapvető technológiát két külön laboratóriumban tárolták. Mindenből van elég, le egészen az energiaellátásig.
- S: Nem fogják a titkos hálózat vezetői rábeszélni Tizenötöt, hogy próbálja az RV-technológia segítségével megtalálni önt?
- N: Ezek az emberek nagyon jól tudják, hogy nincsenek egy szinten Tizenötrel. Miután elolvassák ezt az anyagot, még inkább tudatában lesznek ennek. Tizenöt és a LCS tervezte mindőjük biztonsági rendszerét, a legutolsóig bezárólag. Le vannak kötelezve a LCS-nak bizonyos technikák miatt, melyek „láthatatlanná” tették őket. Tizenötöt nem lehet kényszeríteni. Épp ellenkezőleg. Tizenöt tudná kényszeríteni őket, jóllehet ezt sohasem tenné. Tizenöt úgy tekinti ezeket a szervezeteket, mint akik a legjobb alternatívát jelentik abban, hogy irányítják a kormányunkat a világ gazdasági és társadalmi rendjére irányuló ellenőrzés megszerzésében, és megtartásában. Ez az oka, hogy szimpatizál velük, és tőle telhetően segíti őket. S: Tehát hogy fog elbújni előlük? N: Ahogy már mondtam, elkezdtem már módszeresen megszabadítani magam azoktól az erőszakos eszközöktől, melyeket az ACIO ültetett belém, beleértve azt az elektronikus érzékelőt is, melyet a nyakamon, a bőröm mögé helyeztek el. Így illegálisan tudok maradni addig, míg valamilyen elfogadható megállapodás nem születik köztünk.

- S: De azt mondta, hogy van RV-technológiájuk. Mi azzal a helyzet?
- N: Kétségtelen, hogy meg fogják próbálni, de az még nem egy kiforrott tudomány. Egy RV látná ezt a szobát, de nem tudná megmondani, hogy hol van. Rá tudnak állni egy bizonyos tárgyra, mint például az az óra, de hacsak nem ez az egyetlen ebből a fajtából, nem tudják a helyszínt lokalizálni. S: Van tehát valami, ami miatt aggódnom kellene?
- N: Nem igazán, majd változtatjuk a helyszínt, és az időt. A következő alkalommal találkozhatunk valahol a szabadban. Egy átlagos helyen, különös tereptárgy nélkül.
- S: Tehát nem fogják tudni leolvasni a rendszámomat, és kikeresni a címemet – ha mondjuk most csinálnának egy RV-ülést?
- N: Megpróbálhatják, és sikerülhet is, de ennek nem nagy a valószínűsége.
- S: Nagyon ideges lettem. Nem nagyon tudott megnyugtatni. N: Csak őszinte vagyok.
- S: Mit csinálnának velem és a lányommal, ha elkapnának?
- N: Azt hiszem, egy MRP-nek vetnék alá, hogy kitöröljék a velem való találkozást.
- S: Megölnének minket? N: Nem valószínű. Tizenöt csak akkor tesz ilyet, ha szükséges. S: A fene vigye el. Ha ezt tudom, nem keverem bele magam és a lányom. Csak egyet mondjon meg; tudja, hogy mikor vetik be az RV-technikát? Esetleg érzi?
- N: Érzékelem, de nem mehetek abszolút biztosra. S: Van valami védelem ellene?
- N: Semmi. S: Tehát minden, ami remélhetünk, hogy az RV-jük nem jól működik?
- N: Csak rövid ideig maradunk, késő éjszaka van, és ebben az időben teljesen valószínűtlen, hogy RV-ülést tartsanak. A legbiztosabb, ha változtatjuk a helyszínt, ahogy az előbb javasoltam. Más nem nagyon tudunk csinálni. S: Feltételezem, hogy sem a rendőrség, sem az FBI nem tudna semmit tenni. N: Semmit, ami tényleg segítene.
- S: De hogyan fogja magát megvédeni? N: Vannak bizonyos információk, melyeket nem oszthatok meg, tekintve ezeknek az interjúknak a természetét. Ezen a ponton nem mondhatok többet, mint amit már közöltem. S: Úgy érzem, itt kell ma befejeznünk. Az agyam szó szerint megtelt. Ha most bármi fontosat mondana is, az egyik fülembe, másikon meg kimenne. Találkozunk kedden, és innen folytatjuk, okay?
- N: Rendben, belefér. S: Okay, a mai interjú vége.